
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa



3 Uvodnik

5 Iz provincialata

6 Iz našega reda

15 Iz naših samostanov

23 Iz naših misijonov

29 Odmevi

37 Iz naše preteklosti

38 Statistika verske prakse

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto LIII

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Matei Senteş, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše



UVODNIK

Dragi Frančiškovi bratje in sestre!

»Spreobrne se in veruj evangeliju« je bilo oznanilo, izrečeno na prvi postni dan, ki naj bi odmevalo v našem duhovnem življenju vse do velike noči.

S spokornim znamenjem pepela na glavi smo začeli letno romanje svetega posta v veri in upanju. Cerkev, mati in učiteljica, nas vabi, da pripravimo svoja srca in naj se odpremo Božji milosti, da bomo lahko z velikim veseljem obhajali velikonočno zmagoslavje Kristusa, Gospoda, nad grehom in smrtjo. Jezus Kristus, umrli in vstali, je namreč središče naše vere in porok našega upanja v veliko Očetovo obljubo, ki se je že uresničila v njem, njegovem ljubljenem Sinu: večno življenje (Jn 18,28; 17,3).

V tem postu, ki ga bogati tudi milost jubilejnega leta, vam želim ponuditi nekaj razmišljanj o tem, kaj pomeni hoditi skupaj v upanju in odkriti klice k spreobrnjenju, ki jih Božje usmiljenje namenja vsem, je zapisal papež Frančišek.

Najprej, *hoditi*. Geslo jubileja »Romarji upanja« nas spomni na dolgo potovanje izraelskega ljudstva proti obljubljeni deželi. Ne moremo se spominjati svetopisemskega izhoda, ne da bi pomislili na številne brate in sestre, ki danes bežijo pred revščino in nasiljem ter grede iskat boljše življenje zase in za svoje drage. Tu se pojavi prvi klic k spreobrnjenju, ker smo vsi v življenju romarji, vsak pa se lahko vpraša: Kako se pustim izzvati temu stanju? Sem v resnici na poti ali sem raje ohromljen, statičen, s strahom in pomanjkanjem upanja, ali pa počivam v svoji coni udobja? Ali iščem poti osvoboditve iz grešnih razmer in pomanjkanja

dostojanstva? Dobra postna vaja bi bila, če bi se soočili s konkretno resničnostjo mnogih ljudi okrog nas, ki živijo v veliki negotovosti iz dneva v dan.

Drugič, to potovanje opravimo *skupaj*. Hoditi skupaj, biti sinodalni, to je poklicanost Cerkve. Kristjani so poklicani, da pot prehodijo skupaj, nikoli kot samotni popotniki. Sveti Duh nas spodbuja, naj izstopimo iz sebe. Hoditi skupaj pomeni biti tkalci edinosti, začeni s skupnim dostojanstvom Božjih otrok (prim. Gal 3,26–28); pomeni napredovati drug ob drugem, ne da bi teptali drugega ali ga premagali, ne da bi gojili zavist ali hinavščino, ne da bi pustili, da nekdo zaostane ali se čuti izključenega.

V tem postnem času nas Bog prosi, da preverimo, ali smo v svojem življenju, v naših družinah, tam, kjer delamo, v župnijskih in redovnih skupnostih sposobni hoditi z drugimi, poslušati, premagati skušnjavo, da bi se zaprli v svojo samozadostnost in pazili samo še na svoje potrebe. Smo sposobni delati skupaj kot duhovniki, redovniki in laiki v službi Božjega kraljestva; ali damo ljudem čutiti, da so del skupnosti, ali jih držimo na obrobju? To je drugi poziv: spreobrnjenje k sinodalnosti.

Tretjič, to pot opravimo skupaj v *upanju* na obljubo. Upanje, ki ne osramoti (prim. Rim 5,5), ki je središčno sporočilo jubileja, naj bo za nas obzorje postne poti k velikonočni zmagi. Smrt je bila spremenjena v zmago in v tem je vera in veliko upanje kristjanov: v Kristusovem vstajenju!

To je tretji poziv k spreobrnjenju: poziv upanja, zaupanja v Boga in v njegovo veliko obljubo, v večno življenje. Vprašati se moramo: Sem v sebi prepričan, da mi Bog odpušča grehe? Ali pa se obnašam, kot da se lahko rešim sam? Ali hrepenim po odrešenju in prosim za Božjo pomoč, da bi ga sprejel? Ali konkretno živim upanje, ki mi pomaga dojemati dogodke zgodovine in me priganja k zavzetosti za pravičnost, za bratstvo, k skrbi za skupni dom, tako da nihče ne ostaja zadaj?

Bratje in sestre, po zaslugi Božje ljubezni v Jezusu Kristusu smo varovani v upanju, ki ne osramoti (prim. Rim 5,5). Upanje je varno in trdno »sidro duše«. V njem Cerkev moli, da bi »se vsi ljudje rešili« (1 Tim 2,4), in čaka, da bo s Kristusom, svojim ženinom, združena v nebeški slavi.

V smislu te poti vas vabim, da bi *hodili skupaj v upanju* in na tak način ljudem današnjega časa (tudi našim bratom in sestram) pričevali, da je Jezusova pot trpljenja, smrti in vstajenja tudi naša pot, ki nas vodi v večno življenje z našim Gospodom.

Blagoslovljeno in milostno praznovanje Gospodovega vstajenja vam želim in naj odmeva vse dni jubilejnega leta v vaših srcih velikonočno aleluja!

Mir in dobro!

p. Milan Kos,
prov. minister



IZ PROVINCIALATA

XXVII. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška smo imeli 29. januarja 2025 XXVII. redno sejo provincialnega defnitorija.

1. Uvodno molitev je pripravil p. Milan Kos.
2. Sprejet in potrjen je bil zapisnik XXVI. redne seje prov. defnitorija.
3. Opravili smo refleksijo 40. rednega letnega srečanja prov. defnitorija z gvardijani in samostanskimi ekonomi.
4. Na duhovne vaje v Olimje so se prijavili naslednji bratje: p. Vito Muhič, p. Roman Tkauč, p. Janez Šamperl, p. Vladimir Rufin Predikaka, p. Emil Križan, p. Martin Gašparič, p. Andrej Feguš, p. Janko Gašparič, p. Franc Meško, p. Slavko Stermšek (z brati iz hrvaške province), p. Franc Murko, p. Jože Lampret in p. Ernest Benko.

Na Brezje: p. Marjan Vogrin in p. Matei Senteš.

V Nazarje: br. Robert Horvat, br. Jože Strojina, p. Andrej Sotler in br. Franc Svetličič.

Sv. Jožef Celje: p. Klemen Slapšak in p. Andrej Mohorčič.

Sveta Gora: p. Jože Petek.

Ostali bratje: p. Janez Kurbus, p. Toni Brinjovc, p. Milan Kos in p. Marijan Cafuta, bodo z dovoljenjem prov. ministra p. Milana Kosa opravili duhovne vaje drugje.

5. P. Antonu Borovnjaku smo dovolili, da sme preživeti v Rimu še akademsko leto 2025/2026, da pripravi doktorsko nalogo.

6. Skupna seja prov. defnitorijev slovenske in hrvaške province bo 4. marca 2025 v minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška v Olimju.

7. Z dopisom generalnega ministra p. Carlosa A. Trovarellija je najavljena redna gen. vizitacija v naši provinci od 10. do 28. februarja 2025, ki jo bo opravil član hrvaške minoritske province p. Josip Blažević.

8. Ponovno spodbujamo in vabimo, da se bratje potrudite in mlade povabite na srečanje mladih v Assisi in Rim.

9. Seznanili smo se s finančnimi obveznostmi do generalne kurije v letu 2025.

10. Ob blagoslovu prenovljene cerkve sv. Polikarpa v Izmirju se bosta slovesnosti udeležila p. Milan Kos in p. Janez Šamperl. Za obnovo cerkve bo provinca prispevala svoj dar.

XXVIII. seja prov. defnitorija

V minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška smo imeli 4. marca 2025 skupno sejo provincialnih defnitorijev hrvaške in slovenske province.

1. Srečanje smo začeli z dnevno molitveno uro.
2. Po uvodnih pozdravih obeh provincialnih ministrov smo prisluhnili informacijam iz obeh provinc. Provincialna ministra sta predstavila življenje in delo ter pozitivne in negativne vidike, ki so prisotni v bratstvih.
3. Prov. minister p. Miljenko Hontić je predstavil življenje in delo bratov v samostanu na Danskem. To bratstvo je sprejelo tudi pastoralno delo na Grenlandiji.
4. Letno srečanje provinc bo v tem letu potekalo 30. aprila 2025 v Sisku. Program srečanja bo pripravila hrvaška provinca.

Sejo defnitorija smo nadaljevali ločeno.

5. Sprejet je bil zapisnik zadnje seje prov. defnitorija.

6. Prov. minister p. Milan Kos je poročal o obisku nadškofa p. Martina Kmetca v Izmirju in o slovesnostih, ki so bile ob prazniku sv. Polikarpa in ob obnovi cerkve, ki mu je posvečena.

7. Na srečanju prov. defnitorija z gvardijani je bila sprejeta odločitev, da mora prov. vodstvo poskrbeti za posodobitev spletnih strani naše province. Na tokratnem defnitoriju smo razpravljali o tej vsebini in sklenili, da vsak samostan izbere brata, ki bo sodeloval pri vsebinski prenovi naših spletnih strani. Naloga komisije, ki se bo sestala s prov. ministrom, bo nenehna skrb za aktualizacijo vsebin in priprava primerne materiala za objavo.

8. Generalni vizitator p. Josip Blažević je opravil vizitacijo po naših samostanih. Srečati se mora še z nekaterimi brati in nato bo pripravil poročilo, ki ga bo predstavil prov. defnitoriju. V teh dneh bo gen. eksaktor opravil vizitacijo prov. ekonomije.

p. Matei Senteš, tajnik province

IZ NAŠEGA REDA



MINISTER GENERALIS ORDINIS FRATRUM MINORUM CONVENTUALIUM

Prot. N. 0925/2024

Roma, 31 Dicembre 2024

Fratelli carissimi,

essendo ormai giunto il tempo, a norma dell'art. 198, § 1 delle Costituzioni e del n. 99, § 1 degli Statuti generali, con la presente

INDICO E CONVOCO IL 203° CAPITOLO GENERALE DELL'ORDINE DEI FRATI MINORI CONVENTUALI

che sarà celebrato a partire da **Domenica 01 Giugno 2025**, con inizio alle ore 18.30, presso il Convento San Bonaventura a Roma, Seraphicum; la data indicativa di chiusura è Venerdì 20 Giugno 2025.

La presente vale come lettera di convocazione per tutti coloro che hanno il diritto di partecipare al Capitolo generale e per coloro che sono invitati.

Gli arrivi a Roma sono previsti per Domenica 01 Giugno entro mezzogiorno e le partenze ad iniziare dalla mattina di Sabato, 21 Giugno 2025.

Riporto di seguito alcuni punti che riguardano il prossimo Capitolo (vedi anche la lettera Prot. 0150/2024 del 02 Febbraio 2024):

1. Membri del Capitolo

1.1. Membri ordinari del Capitolo

A) Ricordo quanto stabiliscono le Costituzioni dell'Ordine nell'art. 200:

§ 1: I capitolari nei singoli atti del Capitolo generale ordinario e straordinario sono: il Ministro generale, gli ex-Ministri generali, i Definitori generali, i Ministri provinciali, i Custodi generali e provinciali e i delegati delle Province, a norma degli Statuti generali.

§ 2. Se il Ministro provinciale o il Custode generale o provinciale fosse legittimamente impedito, vada al Capitolo il rispettivo Vicario; e se anche questi fosse impedito, venga inviato un delegato dal Ministro o Custode.

B) Ricordo quanto stabiliscono gli Statuti generali al n. 100, § 2:

Inoltre, se lo ritiene opportuno, dopo aver consultato i Presidenti delle Conferenze e Federazioni, il Ministro generale con il suo Definitorio nomini vocali *pleno iure* al Capitolo generale fino a sette fratelli religiosi di voti solenni (Costituzioni, art. 200, § 1).

A riguardo vi comunico che, insieme al Definitorio, consultati i Presidenti delle Federazioni¹ nel corso della trentottesima sessione del Definitorio generale (Roma 24 - 27 giugno 2024), ho deciso di non usufruire dell'opportunità che gli Statuti concedono, dal momento che – sia per diritto, sia per elezione –, è già prevista la presenza di diversi fratelli religiosi di voti solenni.

1.2. *Uditori al Capitolo*

A norma degli Statuti generali, partecipano come *uditori* al Capitolo generale:

- Delegato del Ministro provinciale, a condizione che la Delegazione provinciale abbia almeno dieci anni di istituzione canonica e vi risiedano almeno dieci frati (Stat. Gen., n. 9, § 3);
- Delegato generale per l'animazione missionaria (Stat. Gen., n. 49);
- Delegato generale per la formazione nell'Ordine (Stat. Gen., n. 83);
- Procuratore dell'Ordine (Stat. Gen., n. 112);
- Economo generale (Stat. Gen., n. 113).

2. Relazioni

Lo svolgimento del Capitolo seguirà le indicazioni del *Direttorio per la celebrazione del Capitolo generale* (Stat. gen., n. 87).

In aula saranno lette per intero (Stat. gen., n. 109, § 3) soltanto le seguenti relazioni:

- la relazione del Ministro generale, che sarà espressione del Governo dell'Ordine (e perciò elaborata con l'apporto degli Assistenti generali e con il contributo delle Federazioni);
- la relazione del Procuratore generale;
- la relazione dell'Economo generale;

Altre relazioni, di cui al n. 109, § 1 degli Statuti generali, saranno presentate sinteticamente (cfr. Stat. gen., n. 109, § 3).

2.1. *Relazione del Ministro generale*

L'iter proposto nella lettera 0150/2024 del 02 Febbraio 2024, prevedeva che ciascuna Provincia, Custodia e Delegazione consegnasse entro il 30 Maggio 2024, una relazione sintetica, secondo la traccia allegata alla suddetta lettera. Gli Assistenti generali di area hanno provveduto a fare una sintesi delle relazioni pervenute. Tali sintesi sono state presentate alle Federazioni per una loro valutazione. Le integrazioni e precisazioni che le Federazioni hanno ritenuto opportuno inserire, sono state elaborate dagli Assistenti generali. Il Ministro

¹ I Presidenti intervenuti: per l'AFCOF (African Federation of Conventual Franciscans) Fra Hillary Omondi RADUK, CEF (Centralis Europae Foederatio) Fra Milan KOS, CFF (Conventual Franciscan Federation) Fra Michael HEINE, FAMC (Federation of Asian Minor Conventuals) Fra Michael EARALY, FALC (Federación América Latina Conventuales) Fra Sidifredo de la Cruz CHAPARRO GUALDRÓN, FEMO (Foederatio Europae Mediae et Orientalis) Fra Wojciech KULIG, FIMP (Federazione Intermediterranea Ministri Provinciali) Fra Gaspare LA BARBERA.

generale, accogliendo quei contributi, li farà confluire nella sua relazione che dovrebbe essere pronta, secondo l'iter previsto nella lettera del 02 Febbraio 2024, prima del 01 Marzo 2025, e spedita unitamente all'*Instrumentum laboris*.

La norma degli Statuti generali, n. 101, § 2, prevede che la spedizione dell'*Instrumentum laboris* avvenga «almeno due mesi prima del Capitolo», e quindi prima del 01 Aprile 2025. Nell'iter di lavoro che abbiamo ipotizzato, sono stati inseriti alcuni giorni di riserva per eventuali ritardi e imprevisti.

2.2. Altre relazioni previste al n. 109 degli Statuti generali

La relazione del Procuratore generale e la relazione dell'Economo generale, data la loro riservatezza, verranno presentate solo in sede capitolare (cfr. Stat. Gen., n. 121).

Le altre relazioni, ossia:

- del Delegato generale per la Formazione,
- del Delegato generale per l'Animazione missionaria dell'Ordine,
- del Postulatore generale,
- del Delegato generale per il II Ordine,
- dell'Assistente per l'Ordine Franciscano Secolare,
- del Delegato dell'Assistente generale della Milizia dell'Immacolata,
- del Delegato generale per la Giustizia, Pace e Integrità del Creato,
- del Delegato generale per l'Ecumenismo e Dialogo interreligioso,
- del Delegato generale per le Comunicazioni,

verranno presentate in versione sintetica. Ci sarà la possibilità di discutere brevemente i contenuti con i singoli relatori.

Alle relazioni elencate, a norma del n. 109, § 2 degli Statuti Generali va aggiunta la relazione del Coordinatore dell'Ufficio Progetti. L'Ufficio Progetti è stato istituito nel 2020 (Prot. N. 0480/2020 del 13 Giugno 2020) per realizzare la Mozione 2 del Capitolo generale 2019².

Tutte le relazioni complete (tranne quelle concernenti materia riservata, come già detto) verranno inviate anticipatamente ai Capitolari.

La presentazione delle statistiche dell'Ordine, di cui al n. 109, § 1 l) degli Statuti generali farà parte della relazione del Ministro generale.

Ricordiamo pertanto³ che tutte le suddette relazioni (cfr. Stat. Gen. 109, § 1) dovranno essere inviate alla Segreteria generale entro il 15 Gennaio 2025, così da permetterci di preparare le traduzioni e distribuirle prima del Capitolo. Esorto, inoltre, i singoli relatori, a

² Cf. *Commentarium Ordinis* 116/2 (2019) 495: «Mozione 2. Progetti missionari: Il Capitolo generale chiede a Ministro generale con il suo Definitorio di valutare la creazione di un ufficio per promuovere i progetti missionari nell'Ordine, nell'ambito della riorganizzazione del Segretariato generale per l'Animazione Missionaria».

³ Il *deadline* è stato indicato nella lettera 150/2024 del 02 Febbraio 2024.

preparare una sintesi scritta da presentare in Capitolo, tenendo conto delle indicazioni di tempo che saranno notificate agli interessati con lettera 0930/2024 dalla Segreteria generale.

3. Revisori dei conti

Il Ministro generale con il suo Definitorio, durante la trentottesima sessione del Definitorio generale, celebrato a Roma dal 24 al 27 giugno, dopo aver consultato i Presidenti delle Federazioni, presenti a Roma per l'incontro annuale previsto dalla nostra legislazione (Statuti generali, n. 43, § 3), ha deciso di nominare i revisori dei conti del Capitolo generale ordinario 2025 (cfr. Statuti generali, n. 90, § 2). La commissione sarà composta da:

- Fra Wojciech KULIG, Ministro provinciale della Provincia di San Massimiliano M. Kolbe in Polonia [Danzica],
- Fra Martin DAY, Ministro provinciale della Provincia della B.V.M. Consolatrice degli Afflitti in U.S.A. [OLC],
- Fra Milan KOS, Ministro provinciale della Provincia di San Giuseppe in Slovenia,
- Fra José Hugo DA SILVA SANTOS, Ministro provinciale della Provincia di San Francesco in Brasile.

La commissione, coordinata da Fra Wojciech KULIG, ha già programmato la data della riunione: si incontreranno a Roma, presso la Curia generale, dal 23 al 30 marzo 2025.

4. Temi da trattare

Tenuto presente che, a differenza di quanto avviene nei Capitoli provinciali e custodiali, non è possibile dividere il Capitolo generale in due parti, spetta al Ministro generale con il suo Definitorio preparare l'elenco delle materie da trattare in Capitolo. Come chiedono gli Statuti generali: "ogni singolo tema sia presentato in maniera adeguata in un apposito *instrumentum laboris*; questo sia inviato almeno due mesi prima del Capitolo" (Stat. gen., n. 101, § 2).

Il Capitolo generale precedente ha stabilito che il Capitolo generale ordinario 2025 è chiamato a:

- approvare il testo del *Discepolato francescano* (cf. Mozione 4 del Capitolo generale 2019);
- studiare ed approvare il testo del *Direttorio per la celebrazione del Capitolo generale* (cf. Mozione 10, A, § 2 del Capitolo generale 2019);
- studiare ed approvare il testo del *Direttorio per la celebrazione del Capitolo provinciale* (cf. Mozione 10, B, § 4 del Capitolo generale 2019);

Lavoreremo sulle tematiche stabilite e su altre, opportunamente segnalate, secondo le modalità indicate in passato. Infatti, come previsto dagli Statuti generali, n. 101, § 1, si è già chiesto anche "ai Ministri e Custodi di inviare al Governo dell'Ordine proposte di temi da trattare in Capitolo generale"; altrettanto è stato chiesto ai singoli frati i quali "possono proporre dei temi". Le proposte sono state studiate a più riprese dal Ministro generale con il suo Definitorio, anche durante la riunione con i Presidenti delle Federazioni.

Contiamo di far pervenire ai frati capitolari, se possibile, prima del 01 Marzo 2025, e sicuramente entro il 01 Aprile 2025, tutte le relazioni e l'*Instrumentum laboris*, tradotti nelle varie lingue. Raccomando ai Ministri e Custodi di esaminare bene tutta la documentazione e di farne oggetto di riflessione anche con i rispettivi Definitori, in incontri provinciali o modalità simili, così da portare al Capitolo generale validi contributi per la verifica e la progettazione della vita dell'Ordine.

4. Data dell'elezione del Ministro generale

Sabato 7 Giugno, Vigilia della Solennità di Pentecoste, ci recheremo ad Assisi per pregare alla tomba di San Francesco ed eleggere il Ministro generale.

5. Tempo di grazia e di speranza

Fratelli carissimi, nel Capitolo generale risiede e si esercita "la suprema autorità in tutto l'Ordine" (Cost., art. 183, § 1).

Secondo il pensiero del padre San Francesco, nel Capitolo i frati in primo luogo devono "trattare le cose che riguardano Dio" (Rnb 18,1; FF 50): il Capitolo è momento intenso di preghiera e di fede, in cui l'Ordine intende rimettere al centro della sua vita e delle sue scelte il primato di Dio.

Il Capitolo generale è anche "segno eminente di unità e comunione fraterna" (Cost., art. 183, § 1), è tempo di incontro fraterno, di scambio di esperienze, di arricchimento vicendevole: la presenza di tanti frati di culture differenti provenienti dalle varie parti del mondo accresce il senso di famiglia, e nello stesso tempo dimostra come lo stesso carisma possa essere vissuto in forme diverse.

È tempo, ancora, di verifica seria e laboriosa, attraverso la quale l'Ordine verifica la propria fedeltà al carisma di San Francesco, e si interroga su come essere fedele e significativo nel nostro tempo e nella nostra società.

Il Capitolo ha anche il compito di progettare il cammino dell'Ordine per i prossimi sei anni, scegliendo il nuovo governo e approntando le linee operative, in ascolto del magistero della Chiesa, e tenendo conto dei segni dei tempi che, profeticamente, interpellano la vita consacrata dei Frati Minori Conventuali.

Insisto nel ricordare che il Capitolo generale è un momento forte per tutti. Vi chiedo di pregare per il buon esito dei lavori capitolari; chiedo di offrire al Signore, a questo scopo, la fatica e i sacrifici quotidiani, in particolare l'offerta delle sofferenze dei nostri frati malati.

Cari fratelli, rinnovo a tutti l'invito alla preghiera per prepararci a vivere in comunione il Capitolo generale. Suggesto di utilizzare anche le intenzioni di preghiera per Lodi e Vespri, così come avevamo raccomandato, a partire dal 15 Luglio 2024 e fino alla conclusione del Capitolo generale, secondo lo schema che qui riproponiamo in allegato (nulla vieta di usare altre formule, opportunamente preparate dai Ministri e Custodi). Durante il Capitolo generale, in ogni fraternità dell'Ordine si celebri per tre giorni la Messa votiva allo Spirito Santo.

Tutti, poi, potranno seguire da vicino lo svolgersi dei lavori capitolari attraverso le comunicazioni ufficiali sul sito internet dell'Ordine.

Affido questo tempo di preparazione e i lavori del Capitolo generale all'intercessione della Vergine Immacolata, nostra Signora e Patrona, e del serafico padre San Francesco. Vi benedico nel Signore.

fr. Carlos A. Trovarelli
Fra Carlos A. Trovarelli
Ministro generale

fra Tomasz Szyniczak
Fra Tomasz Szyniczak
Segretario generale



Allegati:

- elenco dei vocali e degli invitati,
- preghiere proposte per le Lodi ed i Vespri,
- alcune indicazioni pratiche.

203° CAPI TOLO
GENERALE
ORDINARIO



01-21
GIUGNO
2025, ROMA

Portineria on-line

Frančiškova formacija – navdihi (23. del)

Bratje naj se usposablajo za pravilno rabo sredstev družbenega obveščanja, ki lahko prispevajo k razvoju osebe, porastu znanja, izmenjavi informacij in širšemu vzpostavljanju odnosov, koristna pa so tudi pri evangelizaciji. Bratje naj jih uporabljajo zrelo, odgovorno in zmerno ter skrbijo, da ne bi škodovali odnosom z brati v lastnem samostanu in povzročali škode svojemu posvečenemu življenju [1].

Eden od bratov, vključenih v evangelizacijo na digitalnem področju, je delil razmišljanje, ki ga je slišal od starejšega kirurga. Dejal je, da je nova generacija kirurgov izredno ročno spretna in specializirana za sodobne operacije, ki se izvajajo s pomočjo kirurškega robota. V mladosti so se veliko igrali z računalniki in pridobili naravno spretnost, ki jo starejši težko dosežejo. Morda, je sklenil, bodo današnji kandidati za red bolj pripravljeni za služenje ljudem in evangelizacijo z uporabo sodobnih medijev.

Kaj so tako imenovani množični mediji? So orodja, ki se uporabljajo za družbeno komunikacijo. Imenujemo jih družbeni mediji. To so: televizija, tisk, radio, knjige, kino, plakati, internet. Na posameznike in družbe vplivajo na širok način. Oblikujejo kulturo, običaje, modo, prepričanja in mnenja ter vplivajo na sprejemanje odločitev. Zagotavljajo informacije in pojasnjujejo situacije. Uporabljajo se za delo, urejanje lastnih zadev, vzdrževanje stikov in odnosov z drugimi, zadovoljevanje različnih potreb, vključno z igro in rekreacijo. Množični mediji so vedno bolj aktivno in zanimivo komunikacijsko orodje. To pomeni, da lahko prejemnik sodeluje s pošiljateljem, lahko sam postane sporočevalec, izraža svoja mnenja, vpliva na odločitve drugih. Ni le pasiv-

ni prejemnik sporočila, temveč vstopa v dialog. Sodobna komunikacijska orodja odpravljajo ovire nacionalnih meja in jezika. Postajajo digitalni svet, v katerem se dogaja življenje. Imajo veliko moč vpliva, zato jih imenujemo četrta sila [2].

Lahko poudarimo, da je odlično orodje na tem področju mobilni telefon. Na dosegu roke imamo hiter dostop do skoraj vsega, kar potrebujemo. Imamo enostaven dostop do mreženja, lahko smo na tekočem z informacijami o svojih bližnjih, ohranjamo stike z ljudmi po vsem svetu. S pametnimi telefoni lahko iščemo informacije, ki jih potrebujemo, uporabljamo izobraževalne programe, liturgijo ur, svete spise, knjige, zvočne knjige in glasbo. V majhni žepni napravi so fotoaparati, jezikovni prevajalniki, zemljevidi, zbirke podatkov, elektronski denar, potovalne vozovnice, dostop do iger in možnost nakupovanja v trgovinah ... z drugimi besedami, veliko uporabnih in zanimivih programov.

Cerkev že več kot 60 let apelira na kristjane, da je treba množične medije uporabljati za oznanjevanje dobre novice [3]. V pastoralni praksi jih vse pogosteje uporabljamo za komunikacijo z verniki, spodbujanje poklicnosti, liturgijo, premišljevanje, konference in predavanja. Dejavnost Cerkve na tem področju je vedno večja [4]. Vendar pa vse bolj slišimo poziv, naj naredimo še korak naprej: ne le, da uporabljamo ta orodja, temveč da prevzamemo poslanstvo evangelizacije v digitalnem svetu [5]. Pomembna naloga je zagotoviti, da bo nova digitalna celina prežeta z duhom evangelija.

Včasih pa se zgodi, da nas nekakšno nezaupanje ovira pri pozitivnem odzivu na prevzem tega no-

vega poslanstva. Digitalna celina namreč vzbuja strah. V ta svet vstopamo kot prejemniki in se počutimo kot na 'areopagu', kjer ne vidimo nikogar, ki bi nas bil pripravljen poslušati (Apd 17,22.32). Strah nas je sovražnikov, nesporazumov in morda pomanjkanja strokovnosti. V nas se porajajo popolnoma upravičena vprašanja: zakaj vstopati v takšne novosti? Ali ni dovolj, da se dobro pripravimo na to, kar se dogaja v cerkvi: kateheze, vsakodnevne homilije, praznovanja, srečanja s skupinami? Poleg tega vidimo, da so družbena omrežja nevarna. Za mnoge postanejo past: ujamejo se v svoje mobilne telefone, računalniške monitorje, tablice itd. Bežijo od resničnih stikov, se zapirajo v svoje sobe in virtualne svetove, živijo življenje digitalnega samotarja, kar je včasih vzrok njihovega človeškega in duhovnega uničenja. Nova celina je lahko privlačna in zasvoji [6].

Kristjani smo poklicani, da ta prostor inkulturiramo. Na to ne smemo gledati kot na nekakšno misijonarsko novost. Že pred več kot 30 leti smo slišali: „Prvi areopag sodobnega časa je svet komunikacij, ki združuje človeštvo in iz njega dela – kot se temu reče – 'globalno vas'. Mediji so dosegli takšen pomen, da so za mnoge glavno orodje obveščanja in usposabljanja, ki usmerja in navdihuje vedenje posameznika, družine in družbe. Z njimi odraščajo zlasti nove generacije. Morda je bil ta areopag nekoliko zanemarjen: za oznanjevanje evangelija in formacijo so na splošno privilegirana druga sredstva, medtem ko so množični mediji prepuščeni pobudi posameznikov ali majhnih skupin in v pastoralne programe vstopajo sekundarno. Zavezanost množičnim medijem pa nima samo namena pomnožiti oznanjevanja: gre za globlje dejstvo, saj je od njihovega vpliva v veliki meri odvisna sama evangelizacija sodobne kulture. Zato ni dovolj, da jih uporabljamo za širjenje krščanskega sporočila in

učenja Cerkve, ampak je treba samo sporočilo vključiti v to „novo kulturo“, ki jo je ustvarila sodobna komunikacija. To je zapleten problem, saj ta kultura nastane, še preden se pojavi njena vsebina, zaradi samega dejstva, da obstajajo novi načini komuniciranja z novimi jeziki, novimi tehnikami in novimi psihološkimi stališči. Moj predhodnik Pavel VI. je dejal, da je 'razkol med evangelijem in kulturo nedvomno drama naše dobe', in področje današnjega komuniciranja to sodbo v celoti potrjuje“ [7].

Kaj si o tem mislimo mi, minoriti? Če pogledamo življenje svetega Frančiška Asiškega, vidimo, da ga je po spreobrnjenju pritegnilo kontemplativno življenje. Tega so se lotili tudi sveta Klara in nekateri njeni sledilci. Frančišek je želel izpolnjevati Gospodovo voljo, tudi če je bila v nasprotju z njegovimi osebnimi preferencami. Zato je poslal brata Matija, naj brata Silvestra, ki je živel v samoti, in sestro Klaro vpraša, kakšno je njuno razločevanje glede te zadeve. Zanimivo je, da je za orodje razločevanja izbral tiste, ki so živeli kontemplativno življenje. Od njiju je prejel odgovor, ki sploh ni bil tendenciozen: Gospod hoče, da pridiga, ker ni bil poklican zaradi sebe, ampak da bi mu prinašal sadove človeških duš in da bi bili mnogi po njem pridobljeni zanj [8]. Čeprav vidimo, da Frančišek pogosto biva v puščavah, je za njegovo življenje značilno nenehno potovanje, da bi oznanjal evangelij. Kadar zaradi bolezni in obolenj ne more potovati, piše pisma. Svoje redovnike pošilja v različne dele sveta, da bi oznanjali Besedo tam, kjer je sam ne more.

Zanima me, kaj bi sveti Frančišek storil v dobi interneta. Verjetno ni brez razloga, da so med zavetniki, povezanimi s sredstvi družbenega komuniciranja, tudi tisti svetniki, ki so povezani s Frančiškovo duhovnostjo: sveta Klara (zavetnica televizije) in nam sodobnejši sveti Maksimilijan.

Spominjata nas na potrebo po uporabi sredstev javnega obveščanja za evangelizacijo. Poleg tega smo bili manjši bratje konventualci vedno občutljivi za potrebe Cerkve. Vabimo vas, da naredimo še korak naprej. Ne samo, da se obrnemo k množičnim medijem, ampak se lotimo novih misijonov v digitalnem okolju [9].

Kako to storiti? V preteklosti so imeli številni samostani ob vhodu vratarnico. Tam je bilo mogoče srečati brata, ki je bil prvi stik s tistimi, ki so iskali različne oblike pomoči in stika z brati. Sprašujem se, ali je v naših skupnostih mogoče odpreti takšno vratarnico za novo celino. Ali lahko ponovno premislimo, kako prežemati ta svet z ljudmi, ki jih srečujemo na ulici, in celo s tistimi, ki jih morda nikoli fizično ne bomo videli? Sveti Frančišek nas pošilja, tako kot svoje prve brate, da bi pridigali na različnih koncih sveta. Naša frančiškova duhovnost je primerna za takšno delo. Gotovo nam bo v veliko pomoč, če le ne bomo motili, ampak bomo podpirali naše mlade brate, ki kot sodobni kirurgi najbolje poznajo teren celine, ki je njihova domovina [10].

brat Piotr Stanisławczyk,
generalni delegat za formacijo

[1] Konstitucije OFMConv, Rim 2019, člen 66, paragraf 3.

[2] Prim. Četrta oblast, Wikipedija, https://pl.wikipedia.org/wiki/Czwarta_władza (26. 11. 2024).

[3] Prim. Svetovni dan medijev. Zgodovina in ideja, <https://mediadlaewangelii.pl/content.php?ContentId=55> (26. 11. 2024).

[4] Prim. o. Janusz Chyła, Evangelizacija digitalne celine, v: *Kultura – mediji – teologija*, 23(2015), str. 67–79, https://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.desklight-336b7d4f-6031-4ff8-bf72-7152f7925520/c/kmt_2015_22_chyla_t5PyB2X.pdf (26. 11. 2024).

[5] Prim. o. Maciej Flader, Inkulturacija vere na „digitalni celini“, v: *Teologija in človek*, 47(2019), 3, str. 129–144, <https://apcz.umk.pl/TiCz/article/download/TiCz.2019.033/18519/52437> (26. 11. 2024).

[6] Prim. papež Frančišek, *Esortazione apostolica post-sinodale Christus vivit*, Loreto, 25. 3. 2019, https://www.vatican.va/content/francesco/pl/apost_exhortations/documents/papa-francesco_esortazione-ap_20190325_christus-vivit.html. Št. 90 (26. 11. 2024).

[7] Janez Pavel II., *Enciclica Redemptoris missio circa la permanente validità del mandato missionario*, Roma, 7. 12. 1990, št. 37c, https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/pl/encyclicals/documents/hf_jp-ii_enc_07121990_redemptoris-missio.html (26. 11. 2024).

[8] Prim. *Leggenda Maggiore XII* (FF 1204, 1205); *Fioretti XVI* (FF 1845).

[9] Prim. *Misijonarji v digitalnem okolju*, v: *The Synodal Church in Mission, Summary Report*. XVI. redna generalna skupščina škofovske sinode. Prvo zasedanje (4.–29. oktober 2023), št. 17, <https://www.synod.va/content/dam/synod/assembly/synthesis/polish/POL-Synthesis-Report.pdf> (26. 11. 2024).

[10] Prim. Benedikt XVI., „Nuove tecnologie, nuove relazioni. Promuovere una cultura di rispetto, di dialogo, di amicizia“, *Messaggio per la XLI-II Giornata mondiale delle comunicazioni sociali*, Vaticano 24 gennaio 2009. <https://www.paulus.org.pl/224,43-sdssp-benedykt-xvi-2009> (26. 11. 2024).

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Po dolgih letih je prišel red tudi na mene, da napišem nekaj vrstic o tem, kar se je dogajalo od božično-novoletnega časa naprej v naši župniji in samostanski skupnosti.

Tudi letos je gospod Janko Čuš v naši cerkvi postavil jaslice – tokrat s poudarkom na naši puščavi. Na prvi pogled vse prazno in pusto, pa vendar tu in tam kakšen posušen grmič in sipine po hribih. V letošnji postavitvi jaslic je želel prikazati pustost in brezvoljnost na levi strani, spredaj, v zelenem mahu, pa življenje, radost, veselje ter upanje v novorojenem Zveličarju.



V samostanski kleti pa se je p. Janko s svojo idejo potrudil in s svojo ustvarjalno fantazijo pripravil jaslice z naslovom »Božična zgodba ob 800-letnici Hvalnice stvarstva sv. Frančiška Asiškega«. Tudi te jaslice so bile zelo domiselne in so imele veliko sporočilnost.

Na božični večer je bil v proštijški cerkvi sv. Jurija božični koncert, ki ga je izvajal zbor Infinitus in orkester ptujske mladine s skupino Vokalke pod vodstvom p. Andreja Feguša. Koncert se je začel v zvoniku, kjer smo prisluhnili petju in oznanilu ter voščilu našemu mestu, nato pa so se vsi skupaj preselili v cerkev, kjer se je koncert nadaljeval.

V ponedeljek, na svete tri kralje, in v soboto, 11. januarja, je bilo v naši cerkvi liturgično-dramsko dogajanje ob 800-letnici Frančiškovega obhajanja božiča v Grecciu. V tem liturgično-dramskem dogajanju je avtor in režiser p. Danilo Holc prikazal sv. Frančiška, ki je hotel narediti povezavo med Betlehemom in Grecciom ter obhajati božič pod tremi vidiki: kot evharistični božič, izpostaviti

uboštvo, ki ga ponazarjajo jasli, ter občudovati ponižnost Božjega Sina. V tem liturgično-dramskem dogajanju ob 800-letnici Frančiškovega obhajanja božiča so sodelovali: združena zbor sv. Petra in Pavla ter sv. Viktorina na Ptuju, komorni orkester, otroški pevski zbor in baletni oddelek glasbene šole sv. Petra in Pavla, ki deluje v našem samostanu, vsi pod vodstvom Petra Gojkoška. Posamezne glasbene dele so uporabili iz božične operete, ki jo je uglasbil prof. Maksimilijan Feguš. Cerkev je bila dvakrat polna vernikov iz sosednjih župnij in od drugod.

V refektoriju našega samostana sta se v zadnjem obdobju odvila dva Viktorinova večera, na katerih smo gostili avtorja, ki sta nam predstavila vsak svojo knjigo. V januarju nam je p. Branko Cestnik predstavil svoj novi vojni roman z naslovom Razmik med žerjavi. Naslov je vzet iz ruske legende, ki pravi, da so žerjavi, ki letijo čez nebo, duše mrtvih vojakov, ki so padli na fronti. Če je med njimi v formaciji v obliki črke V prostor še za enega, je to za dušo tistega vojaka, ki bo naslednji padel.

Na drugem Viktorinovem večeru pa je prof. Ivan Janez Štuhec predstavil svojo knjigo Teološki temelji morale. Knjiga želi biti celosten zemljevid za iskanje temeljnih človekovih poti. »Miljni kamni« (deset Božjih zapovedi stare zaveze, govor na gori, zlato pravilo, evangeljska zapoved ljubezni in mnogi razmisleki v tej knjigi) želijo slehernemu bralcu kazati pravo pot.

Na pobudo in ob angažmaju p. Andreja Feguša se je ob proštijški cerkvi 15. februarja odprl za javnost mestni stolp z zvonikom. To je nova turistična atrakcija na Ptuju. Po stoletjih skrivnosti in zgodb je odprl svoja vrata ter vabi turiste na edinstveno potovanje skozi čas. Stolp je eden





od simbolov najstarejšega slovenskega mesta in varuh časa, ki z markantno čebulasto streho dominira nad mestno veduto. Mestni stolp je vreden obiska zaradi edinstvene mehanske ure z najstarejšim in najdaljšim lesenim urnim nihalom. Zgodovino stolpa in nekatere zanimivosti predstavlja razstava v notranjosti zvonika.

Ureditev Loretske kapele v cerkvi lepo napreduje. Ozadje oltarnega dela je dokončano. Umetnica Vera Klepej Turnšek pa že pridno izdeluje reliefe, ki bodo upodabljali obletnice iz zadnjih let Frančiškovega življenja. Frančiškova Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem ne bo upodobljena kot relief, ampak kot vitraž na oknu zadnje stene kapele. Istočasno že potekajo pogovori o načrtih in izdelavi novih klopi za kapelo. Čeprav kapela še ni dokončana, pa člani naše molitvene skupine v njej že zvesto molijo.



Na pustni torek smo začeli s sedemtedenskim seminarjem Nove evangelizacije z naslovom »Vera in upanje«. Prvo predavanje z naslovom Verujem v Boga Očeta, Stvarnika nebes in zemlje je imel p.

Matei Senteš. Seminar poteka v refektoriju našega samostana vsak torek do velike noči.

9. marca je bilo na križnem hodniku odprtje razstave Lepota stvarstva. 800-letnico Frančiškove Hvalnice stvarstva smo bratje želeli tudi vidno obeležiti, zato smo k sodelovanju povabili g. Ubalda Trnkoczyja iz Pirana, ki je prispeval fotografije. Sam pravi, da pravzaprav ne gre za razstavo, kjer bi on želel kaj povedati. Želi si, da bi podobe s posameznimi kiticami hvalnice same spregovorile vsakemu posebej. Ob pripravi fotografij se je čutil le kot izbran čopič v rokah Njega, ki je Lepota sama. Odprtje razstave so glasbeno obogatili župnijski zbor in učitelji ter učenci glasbene šole, ki deluje v našem samostanu. Lepo povabljeni, da nas tudi vi obiščete in sami ob pogledu in molitvi – saj je poleg pomembne italijanske pesnitve to tudi molitev – vstopite v območje lepega in svetega. Bratje smo bili veseli lepega obiska.

Glasbena šola v klostru pogosto prireja razne vrhunske koncerte, kjer mladi glasbeniki prikazujejo svoje glasbene sposobnosti. V četrtek, 13. marca, je potekal 4. kloštrski večer, na katerem je bil izveden koncert komornih ansamblov Akademije za glasbo Ljubljana in Muzičke akademije iz Zagreba.

Življenje v samostanu pa gre naprej po usklajenem ritmu Frančiškovega življenja. Bratje se zjutraj, opoldne in zvečer redno zbiramo pri molitvi brevirja. V cerkvi pa so tisti, ki lahko in nimajo drugih obveznosti, navzoči pri molitvi rožnega venca in sodelujejo pri sveti maši. Ob sredah imamo po večerji tako imenovani družabni večer ali rekreacijo, kjer se pogovarjamo in pomenkujemo o zanimivih stvareh, ki se dogajajo okoli nas.

Enkrat mesečno smo obhajali puščavo. Odpravili smo se v samostan Svete Trojice v Halozah, ki je odmaknjen od mestnega vrveža, da smo lahko v tišini meditirali na temo in svetopisemski odlomek, ki ju dobimo. Na koncu smo si tudi medsebojno podelili svoja razmišljanja, ki so se nam porodila ob temi. Po končani podelitvi pa je sledil »suhi dnevni obrok« in čaj.

Ob iztekajočem se postnem času in bližnji veliki noči vam bratje iz kloštra želimo predvsem blagoslovljen čas milosti ter mir in dobro.

br. Franc

Dornava

Božično-novoletne praznike smo v Dornavi srečno preživeli. Določene vernike, ki so želeli imeti blagoslov doma, sem obiskal in opravil to sveto opravilo. Bilo je okrog 40 prijav. Poročali smo tudi, da obnavljamo cerkev. Del strehe smo popolnoma obnovili. V cerkvi in zunaj nje pa smo odstranili betonski omet do višine dveh metrov. V cerkvi že nadaljujemo z obnovo. V zidove smo vgradili novo električno napeljavo za morebitno drugačno ogrevanje cerkve v prihodnosti. Stene spet dobivajo prvotno obliko, in ko se bo omet dovolj posušil, bomo cerkev še prepleskali. Upamo, da bo notranjost urejena še pred cvetno nedeljo. Zunanji del obnove cerkve bo moral počakati še nekaj časa.



Letos imamo v župniji le prvoobhajance. Pripravlja pa se skupina birmancev, ki bodo ta zakrament prejeli prihodnje leto.

V nedeljo, 9. marca 2025, smo ob 10. uri obhajali župnijsko slovesnost zavetnice naše župnije sv. Doroteje v večnamenski dvorani občine Dornava. Slovesnost je vodil naš p. Vito Muhič iz Pirana. Zbrane vernike je v treh točkah nagovoril in spodbudil v rasti krščanskega življenja v tem jubilejnem letu. Med njimi nam je dal zgled sv. Doroteje, ki je za Kristusa prestala mučeniško smrt

in ostala zvesta njegovemu nauku. Po slovesni sv. maši smo odšli na kosilo v bližnjo restavracijo Zavoda Dornava. Zbralo se je 27 udeležencev. Bilo je prav prijetno. Ta preostali čas postnega časa bomo izkoristili za poboljšanje svojega verskega življenja z bolj redno udeležbo pri sv. mašah, z dobro opravljeno sveto spovedjo in z dobrimi deli do bližnjih, ki so v pomanjkanju najosnovnejših dobrin.

Letos bomo obhajali 60 let, odkar je bila ustanovljena župnija sv. Doroteje. Kdaj bo to, še nismo določili. Vse je odvisno od zunanjih dejavnikov. Želim vam lepo praznovanje velike noči in vse dobro v življenju.

p. Slavko Stermšek, žpk

Minoritski samostan sv. Frančiška

Ker ste že lahko prebrali in videli sliko v zadnjih Sporočilih, kako slovesno smo obhajali praznik Brezmadežne (glavni pridigar na sam praznik je bil p. Slavko Stermšek), tega ne bom ponavljal.

Potem pa so se že drugi začela pripravljala dela za postavitev jaslic. P. Janez je bil iniciator jaslic v cerkvi, p. Roman pa v nadstrešku na meditativnem vrtu.

Naj jaslice so bile v cerkvi sv. Frančiška, kakor je to ocenil katoliški tednik Družina. Res so bile lepe, ker so izvirne piranske jaslice. Ozadje je bil Tartinijev trg ponoči. Velike slike, ki jih je bil naredil g. Ubald Trnkoczy, je oče gvardijan odkril v samostanskem depoju. Podlogo, to je kamnite plošče, je pater naredil s pomočnikom iz Frančiškove družine in nanje postavil velike kipe (jaslice akademske kiparke g. Lojzke Ulmanove). Vse to je vodila misel, da smo vsi ROMARJI UPANJA – vsi smo šli k Jezusu: iz mesta prihajajo bratje minoriti in njihov duhovni oče sv. Frančišek in pastirji, od morja pa ribič, solinar in ostali meščani ter trije kralji in vsi, ki prihajajo k sv. maši. Jaslice so bile vrhunske, umetniško dodelane in nagovarjajoče. Ker v samostanski obednici nismo mogli več postaviti velikih jaslic, smo potem naredili preproste

jaslice na mizi. Že takoj po božiču smo imeli goste, med njimi tudi Pucevo družino iz Dornave. Pod nadstreškom pa smo naredili velike klasične jaslice z različnimi kipci in hišicami ter seveda s tekočo vodo in mlinom, ki pa ni zasenčil betlehemske zgodbe. Glavni kipci, to je sv. družina in trije kralji, so bili malo večji, iz papirja (iz Brazilije), ostale kipce in ovčke, slone in slončke ter kamele pa smo našli že v hiši. Mesto Betlehem je naredil p. Roman v času covida, obzidje je naredila (narisala) pomočnica (prostovoljka), ki že nekaj let pomaga postavljati in tudi pospravljati jaslice. Posebnost je bila mala taščica, ki je hodila spat v votlinico, hvala Bogu, mucke ni bilo nobene. Zaradi časovne stiske nismo mogli obdržati jaslic do svečnice, malo prej smo jih pospravili.

Ker se je takoj po božiču začelo sveto leto in tudi 800. obletnica Frančiškove Pesmi brata Sonca ali Sončne pesmi, je naš oče gvardijan p. Janez dobil idejo, da bi čim bolj približali čas in kraj pri Sv. Damijanu. Zato smo tudi mi postavili kolibo, ki jo je sv. Frančišek imel pri Sv. Damijanu. To idejo je p. Janez povedal našemu velikemu prostovoljcu, mizarju g. Poldetu. Prišel je pogledat že pripravljen material in 4. januarja 2025 je bil na dvorišču z materialom; za pomočnika si je pripeljal svojega sina, tudi mizarja, ki projektira in izdeluje lesene hiške za Ameriko. Koliba je stala še isti dan.

Od 17. do 19. januarja je bil duhovni vikend Frančiškova Hvalnica stvarstva ali Pesem brata Sonca, kakor je Frančišek v originalu poimenoval to svojo pesem. V nedeljo, 19. januarja, je kolibo in ves prostor blagoslovil p. Janez in tako za javnost odprl meditativni vrt v novi sezoni. Skupina je zapisala:



»Pesem brata Sonca (v prevodu p. Janeza Š.) nas je obogatila in navdušila, da bomo tudi mi šli in po sledeh in zgledu asiškega ubožca popravljali sebe in našo Cerkev, pravzaprav vse stvarstvo...«

Tako so do danes že vsi vikendi zasedeni. Skupina slepih in slabovidnih iz Karitasa Ljubljana je bila cel teden med nami. Bilo naj bi jih 34, pa so nekateri odpadli zaradi bolezni (gripe). Sami so napisali: »Preživeli smo zanimiv teden na zimskem taboru slepih. Med nas ste prinesli (bratje minoriti) veliko miru in veselja. Hvala vam!«

Seveda smo doživeli in veselo preživeli obisk (vizi-tacijo) generalnega vizitatorja, ki nas je navduševal »kot složno bratstvo«, da bi izkoristili naše delovanje in da bi tega samostana ne zapustili.

Tudi dve skupini zakoncev iz župnije Ptuj sta preživeli čas med nami, v malem Assisiju. Bilo je res lepo, ker smo tudi mi smeli biti z njimi pri skupni mizi. Hvala vam!

Začenja se pomlad in z njo tudi delo na vrtu. Tudi v tem postnem času (vse do velike noči) pa smo patri že razdeljeni za pomoč (predvsem spovedovanje) bližnjim in daljnim župnijam.

Vsem sobratom želimo, da ne bi pozabili, da nismo samo to leto romarji upanja, temveč je vsak od nas romar in tako upanje za prihodnost naše province.

Vsem želimo FELIX ALLELUJA!

p. Roman

Minoritski samostan sv. Vida

Da čas hitro beži, vidim po tem, da smo komaj pospravili jaslice in je že križev pot. Od zadnjega pisanja ni nekih strašnih dogodkov. Je pa vredno izpostaviti nekaj dogajanj.

Po novem letu smo začeli z blagoslovi hiš. Tudi v Leskovcu se je prijavilo kar nekaj ljudi. Ko se je končalo z blagoslovi, smo začeli ponovoletna srečanja s skupinami, s katerimi smo imeli tudi tombolo. Od nagrad je vsekakor nekaj pristalo tudi v samostanu. V Frančiškovem svetnem redu smo si izžrebali tudi svetnike, ki se jim bomo letos še posebej priporočali.

Imeli smo tudi že prvo svetoletno romanje v Malečnik, kjer smo si ogledali tudi katakombe. Hvala Bogu, da je bila udeležba dobra. Zraven polnega avtobusa so poromali še z osebnimi avti, tako da je bilo vseh romarjev okrog 60. P. Vladimir, ki je bil vodja tega romanja, je vse odlično izpeljal in ljudje so bili zelo zadovoljni. Zanimivo je, da ljudje zelo radi romajo na kratke razdalje. Očitno je, da so vsi radi hitro doma.



Br. Robi je vmes poromal v Turčijo, kjer se je srečal z našim sobratom in rojakom z Vidma, nadškofom Martinom Kmetcem. Romanje je bilo lepo, saj nas je poromalo okrog 180, skupaj z dvema škofoma: Stanetom Zoretom in Jurijem Bizjakom. Slednji je za darilo za rojstni dan lahko v pilotski kabini pomagal pristati v Turčiji. Naročil nam je, naj zmolimo kesanje. Ampak smo vsi

ostali živi in zdravi. V marcu ima naš pevski zbor duhovno obnovo in vaje na Ptujski Gori. Zakonci se odpravljajo v Piran na duhovne vaje, ki jih bo imel p. Vladimir. Pred nami je postni čas in s tem povezan križev pot. V Leskovcu imamo vsako nedeljo pešromanje na Avguština in križev pot ob 15. uri. V videmski župniji pa imamo po vasi na Selah prav tako v nedeljo ob 15. uri križev pot, ki ga vodijo razne skupine. Začeli so veroukarji, sledijo še druge skupine. Ker imamo letos birmo, se pripravlja igrani pasijon, ki ga bodo odigrali birmanci in ostali.

To bi bilo na kratko in zaenkrat dovolj. Okrog velike noči bo še veliko dogajanja, tako kot v vsakem našem samostanu oz. župniji. Bratje z Vidma vsem želimo lepo pripravo na veliko noč. Postni čas naj nas opominja in spominja, kdo smo, kaj smo in k čemu stremimo. Obilo blagoslova vsem.

br. Robi Horvat

Minoritski samostan Matere Božje

Dragi bratje in bralci teh sporočil, lep pozdrav s Ptujске Gore, izpod plašča Matere Božje!

Kako se imamo na Ptujski Gori v tem zimskem času, vas najbrž zanima. Res je, da se ne dogaja veliko v tem času. Romanja in skupine so bolj redke. Tudi kot samostanska skupnost smo malo bolj umirjeni, ker nas zunanji dogodki toliko ne vznemirjajo.

V tem času sta dva brata opravila duhovne vaje. P. Emil minoritske v Olimju od 2. do 7. marca. P. Andrej pa je bil od 9. do 13. marca pri Sv. Jožefu v Celju. Tam je prisluhnil duhovni, cerkveni in svetovni razsežnosti kardinala Rodeta.

Br. Janez in p. Emil sta bila na trajni vzgoji od 2. do 6. februarja v Olimju. Bilo jima je kar lepo in tudi zanimivo. Bil je čas za molitev, navodila, osebno delo in pogovor. Stara modrost pa je, da je oblikovati staro drevo sizifovo delo. Tako modrujejo ljudje. Kaj pa milost? Potem se stvari pokažejo

v drugi luči. Ob sklepu trajne vzgoje je bil še provincijski dan, na katerega sta prišla tudi druga dva člana naše skupnosti.

Predstojniki že morajo biti izobraženi, da lahko obvladajo svoje »...«. Zato se je naš gvardijan udeležil seminarja za predstojnike od 15. do 16. januarja v Hiši kruha pri Sv. Duhu nad Škofjo Loko. Zaradi romarjev se je dneva posvečenega življenja udeležil iz naše skupnosti le pisec tega poročila.

Tudi na družbenih dogodkih v naši občini in krajevni skupnosti smo bili prisotni. Gvardijan, rektor svetišča in župnik se je 10. januarja udeležil novoletnega sprejema, ki ga prireja župan. »Najmlajši« iz skupnosti se je 22. februarja udeležil občnega zbora naših ptujskogorskih gasilcev. Z njimi moramo imeti dobre stike, ker nam priskočijo na pomoč pri velikih romarskih dogodkih. Tudi v svetem letu jih bomo »ponucali«.

V našem samostanu že tri leta postavljamo dvigalo, da bi bilo dviganje nas, »mladih«, olajšano. Dvigalo že stoji. Manjka še obod. Pred dnevi so zidarji naredili estrihe in ometali prostor, ki je namenjen za pralnico. Čaka nas namestitev individualne čistilne naprave. Gora ne bo imela, vsaj v doglednem času ne, javne kanalizacije, zato moramo do konca leta urediti čistilno napravo. Prepreko spomeniškega varstva smo rešili v lepem tonu. Nakazuje se še ena »intervencija« v naši hiši, a stvari moramo reševati postopno.

Če morda ne veste, vam sporočam, da je naša cerkev svetoletna. Pridite si po svetoletni odpustek. Nič ne stane, a kar tako ga ni mogoče dobiti. Pogoji, pogoji! Zato se je rektor naše bazilike udeležil odprtja začetka svetega leta. Imenovan je bil tudi za misijonarja upanja. Mislim, da nam bo včasih manjkal na Gori.

14. februarja smo dobili sneg. Pa ne samo za videti. Bile so potrebne celo lopate. Kar nekaj dni je vztrajal, nakar ga je sonce pospravilo v vodne shrambe.

Na začetku svojega pisanja sem dejal, da je bilo to obdobje bolj mirno. Res je, a ni bilo čisto mirno. 28. decembra 2024 je prišel študentski pevski zbor

iz Mengša in je polepšal mašo s svojim petjem. Po maši pa nam je podaril še nekaj pesmi. V zahvalo smo jih malo ogreli v naši obednici s čajem in še kaj dodali. 12. januarja so nas obiskali tudi Fantje na vasi iz Rač ter nam prepevali pri maši in še po njej, in to božične pesmi. Lepo pojejo.

25. januarja so k nam kar z dvema avtobusoma priromali ministranti iz Velenja in okolice. Naokrog so si ogledovali jaslice. Skavti iz Štepanje vasi (Ljubljana) so na Goro priromali 1. februarja. Ker so bili romarji, smo jim morali ponuditi tudi priložnost za sveto spoved. 2. februarja so priromali romarji iz Prekmurja; 3. marca so na Ptujsko Goro priromale dominikanke iz Hrvaške; 13. marca je bila pri nas delegacija iz Weiza z avstrijske Štajerske. Pri njih imajo Pieta ptujskogorske delavnice. Prišli so si ogledat naše kipe in so se prepričali, da njihova Pieta res pripada ptujskogorski delavnici. Res veliko organiziranih romanj ni bilo, a našo cerkev dnevno obiščejo mnogi, ki pridejo, da bi se stisnili pod Marijin plašč.

P. Toni, za katerega sem dejal, da nam bo včasih manjkal, je bil v nedeljo, 2. marca, v Kungoti (Zgornji in Spodnji), kjer je opravljal svojo svetoletno zadolžitev kot misijonar upanja.

Od nedelje, 9. marca, naprej je v naši dekaniji celodnevno čiščenje. V to smo kar vpeti – kot pridigarji ob sklepu in spovedniki.

Še vedno pomagamo v župniji Stoperce. Priskočili smo na pomoč bolnemu žetalskemu župniku in to že traja dolgo časa. Od 7. do 16. marca smo nadomeščali račko-framskega župnika, ki je bil na operaciji sinusov.

Od 20. do 22. februarja je bil pri nas generalni vizitator p. Josip Blažević. Vse je potekalo mirno in v bratskem vzdušju.

Omeniti moram tudi, da je Ptujška Gora župnija, ki ni velika, kot veste. Dela pa je skoraj toliko kot z večjo. P. Toni pridno uči verouk, pripravlja otroke na birmo. V krogu župnije so potekale delavnice molitve in življenja. Za naše razmere je bila udeležba lepa. V župniji smo imeli v sedmih dneh pravi rekord, to je pet pogrebov. Upamo, da se

bo Gospod malo ustavil, saj če bi šlo tako naprej, bi pokopali župnijo. V baziliki in župniji delujejo trije zbori. Stari zbor in otroški, ki ga vodi gospa Irena. Potem je zbor Magnificat, ki ga že nekaj let vodi Peter Gojkošek, ki je zdaj z družino naš faran. Lepa poživitev.

Da so naše nedeljske maše lepo obiskane tudi v zimskem času, pa se moramo zahvaliti Mariji, ki privablja romarje od blizu in daleč.

V sklopu svetoletne ponudbe imamo vsako prvo soboto v mesecu molitveni shod. Dva morata biti na razpolago za spoved. Okrog uro in pol je dela v spovednici. Na razpolago za spovedovanje smo tudi pred in med vsako mašo. Tudi čez teden.

Nekaj sem vam nanizal, da boste vedeli, kako dihamo na Ptujski Gori. Vse lepo pozdravljam z »Mir in dobro«.

Te vrstice je »našribal« br. Janez *olim dicento* Štefek

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Spoštovani bratje, lep, čisto pomladni in sončen pozdrav vam pošiljamo iz rajskega Olimja, kjer so jutra malo lepša in dnevi srečnejši. No, tako naši farani radi vabijo k nam romarje in turiste iz domovine in sveta. Vabimo tudi vas, da se sami prepričate o tem.

A danes bi vam radi le na kratko predstavili delo in življenje našega bratstva v prvih mesecih leta 2025. Novo leto smo obhajali z domačimi farani in romarji od drugod že dopoldan v cerkvi. A že 2. januarja so odšli trije naši bratje v minoritski samostan sv. Petra in Pavla na Ptuj, kjer je bilo tradicionalno srečanje naših patrov in bratov z njihovimi starši in drugimi sorodniki. Sveto mašo je vodil p. Igor Salmič, generalni asistent iz Rima. Sledilo je slavje Sončne pesmi sv. Frančiška, ki ga je pripravil p. Janez Šamperl, sodeloval pa tudi dramski igralec, g. Pavel Ravnohrib. A to je bil le kratek intermezzo, saj smo bili že od praznika sv. Štefana vsi bratje zaposleni z obiski naših faranov,

ki smo jim v tem božičnem času prinašali v hiše in družine Božji blagoslov. Odkar je pri nas za župnika postavljen p. Martin Gašparič, je tudi pri bogoslužjih v župnijski cerkvi veliko sprememb. Na drugo nedeljo po božiču, tik pred praznikom Gospodovega razglasenja, smo letos prvič pri maši imeli tudi obisk Sv. treh kraljev in njihov blagoslov. Ljudje so to novost z velikim veseljem sprejeli. Trije kralji so bili sinovi našega člana ŽPS, g. Guzeja. Vsi trije so tudi redni ministranti v župniji. Takoj po pravoslavnem božiču, 8. januarja, nas je ponoči obiskal sneg. Zapadlo ga je le nekaj centimetrov, a ravno toliko, da je bila pokrajina odeta v belino. Na soboto pred praznikom Jezusovega krsta pa je p. Martin Gašparič priredil za naše ministrante božično tombolo, ki so se je udeležili prav vsi ministranti in ministrantke. Veselje in sreča sta bila nepopisna. Tudi delo z romarji in turisti se nadaljuje. V tednu pred praznikom Jezusovega krsta smo v romarskem domu gostili žene, ki jih je k nam pripeljala uršulinka s. Štefka. Duhovne vaje so imele v tišini. Tudi naša nova lekarna je za bolnike vedno odprta. Veliko paketov z zdravili pošljemo kar po pošti na naslove bolnikov. Romarski dom je res blagoslov za našo župnijo, zelo dobro služi svojemu namenu, vse vikende v mesecu januarju smo imeli goste. Sredi meseca smo gostili že tradicionalno cerkvene pevke iz Šentjurja, nato je p. Vili Lovše pripravil odmik za moške, z nami pa je bil tudi na duhovnem vikendu jezuitski pater Milan Bizant. Ob koncu meseca januarja, 28. in 29. 1., so se v Olimju sre-





čali še vsi gvardijani naših samostanov s provinci-
alnim vodstvom. Za naš samostan je gvardijan p.
Ernest Benko za to srečanje napisal lepo poročilo.
Praznovanje rojstnega dne našega p. Jožeta Lam-
preta konec januarja je bilo zelo slovesno, dobil je
veliko zdravega sadja, jabolka, banane, mandarine
in tudi dobro torto. Svečan smo začeli s svečnico,
praznikom Gospodovega darovanja v templju. To
je bil tudi dan posvečenega življenja, ki smo ga v
celjski škofiji obhajali pri lazaristih v Celju. V sve-
tem letu je ta dan še toliko bolj pomemben za vse,
ki so Bogu posvetili svoje življenje v redovniškem
poklicu. Dopoldne smo imeli v Olimju slovesno
bogoslужje, pri katerem sta sodelovala poleg našega
župnika Tineta in gvardijana Ernesta še naša patra,
p. Janez Šamperl iz Pirana in p. Tonček Borovnjak,
ki se v Rimu pripravlja na doktorat. Tudi letos
smo v Olimju na nedeljo Svetega pisma izvedli
svetopisemski maraton. Imeli smo pet bralcev, ki
so oživili Jezusovo življenje iz evangelija po Mar-
ku. Ker je bil bolj slab obisk vernikov, smo se po
stari slovenski navadi zbrali okrog mize v dvorani
romarskega doma in se vživeli v čas Jezusa Kristusa.
Bilo je nekaj posebnega. Sredi februarja so bili med
nami tudi patri iz hrvaške minoritske province, ki
so imeli v našem romarskem domu duhovne vaje.
Pridružila sta se jim tudi naša brata p. Ernest Benko
in p. Jože Lampret. Z lepimi doživetji in duhovno
bogati v duši so se zahvaljevali za čudovit sprejem in
še posebej pohvalili naše kuharice, ki so jim stregle.
Bog je Francišku podaril brate. Bratje so nam po-
darjeni, ne moremo si jih izbirati sami. In bratje se
radi srečujejo, skupaj molijo in razmišljajo o svojem
poklicu in izvolitvi. Takšno srečanje za starejše
brate naše minoritske province je bilo v olimskem

samostanu od 2. do 6. februarja. Vabilo na teden
permanentne vzgoje je bilo torej namenjeno vsem,
da bi imeli v srcu dobrohoten pogled na brate.
Voditelj je bil prefekt za vzgojo p. Janez Šamperl,
predavatelj pa p. Anton Borovnjak.

Mnoge skupine se radi vračajo k nam v romarski
dom na duhovne vaje ali druga duhovna srečanja.
Tako je g. Janez Kozinc pripeljal na duhovno pre-
novno 14 ponovincev iz različnih redov in skupnosti.
Skoraj ob istem času je bil z nami letošnji vizitator
p. Josip Blažević. Srečal se je z vsemi patri in br.
Jožetom Strojnom. Na pogovor je bil povabljen
tudi p. Danijel Golavšek, ki je že dobro leto odsot-
en iz našega samostana. V nedeljo se je p. vizitator
pridružil tudi župnijskemu občestvu pri sv. maši.
Postni čas nas vabi k spreobrnjenju in k pogledu v
svojo dušo. Začeli smo ga s pepeljenjem na pepel-
nico. Tudi v postnem času se pri nas v romarskem
domu teden za tednom vrstijo različne skupine
na duhovnih vajah. V nedeljo, 2. marca, so se
začele duhovne vaje za minoritske patre in brate v
našem romarskem domu, ki jih je vodil p. Janez
Šamperl. Duhovnih vaj se je udeležilo devet naših
bratov, tudi naš olimski župnik p. Martin Gašparič
in frančiškan p. Krizostom Komar, gvardijan iz
samostana Marije Pomagaj na Brezjah. Marcu so
naši predniki radi rekli sušec in res, prinesel nam
je pravo suho, sončno in toplo pomladno vreme.
Pomlad je hitro prišla v deželo. Tudi naša vrtnarka
Magda je že začela z delom na samostanskem vrtu
in okrog grajskega poslopja. Tudi naš romarski
dom vsak teden na novo zacveti, saj ga vsak vikend
napolnijo novi gostje, ki se udeležujejo različnih
duhovnih srečanj in prenov. Prva je za našimi
patri prišla s svojo veliko skupino s. Štefka, ki se ji
je zdravje čudežno vrnilo. Bogu hvala. Z veseljem
lahko zapišem, da se nam bliža veličastna velika noč.
Naj nas in vas, ki boste to brali, vstali Kristus, ki
je premagal greh in smrt in vstal v novo življenje,
napolni z notranjo srečo in duhovnim veseljem, saj
smo po njem vsi odrešeni.

p. Jože Lampret in sobratje

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Z bratom Robertom sva praktično živela sama, ker je bil brat Pawel na Poljskem in vodil razne duhovne vaje in obnove po župnijah, da bi zbral nekaj denarja za našo gradnjo, na 4. adventno nedeljo pa je bil na škofiji doma v Kazahstanu. Tako smo se dobro srečali šele za božič. Ves božični čas in novo leto smo preživel tudi skupaj z našimi farani.

Moj rojstni dan smo praznovali na predvečer, skupaj s sosedom lazaristom p. Leškom. Letos je tako, da kakorkoli obrneš, se številka pri meni ne spremeni in je kot dve odlični oceni v šoli. Ne vem, ali sem bil dovolj priden za tako lepo oceno. Zbral se je skoraj ves dekanat in bi lahko imeli kar dekanijsko srečanje. Na naših srečanjih sodelujejo tako duhovniki kot redovniki in redovnice. Občasno se nam pridružijo tudi iz nunciature, če so prosti.

Pawel se je odpravil s starejšo mladino, ki jo bolj redko vidimo pri nas, na duhovni vikend na sever, v Šučinsk, da bi poskusil na novo ogreti njihova srca. Malo duhovnega, kulturnega (gledališče in kino) in razvedrilnega programa. Bomo videli, če bo prineslo kaj rezultatov.

V tednu molitve smo kot vsako leto povabili vse krščanske skupine, da se nam pridružijo pri

molitvi. Na žalost se letos pravoslavni bratje niso mogli udeležiti srečanja, smo pa bili toliko bolj veseli, da je bil med nami luteranski novi škof Rastislav, ki je imel razmišljanje. Po molitvi pa smo druženje in pogovor nadaljevali za skupno mizo in kot ponavadi se kar nismo mogli raziti. Tako smo bili en dan povezani pod eno streho.

Mimogrede – naš samostan je pod streho. Trenutno urejajo izolacijo strehe od znotraj in nekatere stene, ki niso nosilne. Sončne panele so že pripeljali, čakamo še ostale elemente in panele za toplo vodo. Postavili jih bodo, ko bo vreme dopuščalo.

Skupaj s Svetopisemsko družbo smo med maratonom Svetega pisma izvedli zbiranje denarja za Sveta pisma, ki jih bomo poleti na srečanju v Ozornoju razdelili mladim.

Že drugo leto zapored nas je na praznik posvečenega življenja, v ponedeljek, 3. februarja, k sebi povabil naš nuncij. Molitev, razmišljanje, sveta maša, pogovor in za zaključek še kosilo. Bilo je pravo bratsko druženje, ki je odprlo veliko raznih tem in se je kar prehitro končalo. Verjetno bomo ponovili srečanje, da bi nadaljevali pogovor o nekaterih temah, ki so pomembne za naše delo v Kazahstanu.





Na slovenski kulturni dan je Pawel odpeljal še malo starejšo mladino (+50) na ponovitev programa, ki ga je imel v januarju. Mislim, da so prišli nazaj bolj zadovoljni od prve skupine in se pripravljajo spomladanska ponovitev. Včasih jih težko dobimo k maši in na molitve, so pa za te zadeve bolj odprti. Tudi za obiske na domu in včasih povabijo še druge, da se jim na domu pridružijo pri molitvi.

Pred odhodom v Slovenijo sem imel srečanje za mlade, ki želijo z nami na srečanje mladih v Assisi in Rim. Po srečanju pa pridemo za nekaj dni še v Slovenijo in vas obiščemo, da jih spoznate. Skupaj s kandidati za FSR smo oddali

štiri prošnje za obljube. Ena članica jih že ima, tako da bomo letos izpolnili minimalno število za ustanovitev družine, ki pa bo pokrivala celo našo škofijo. Zato so naša srečanja večinoma v on-line režimu.

1. marca, na dan zahvale v Kazahstanu, je Škofijska karitas Astana, ki ima novo domovanje v naši župniji, nedaleč od nas organizirala dan blagodejnosti za dobrotnike in povabila tudi nuncija, da se nam je pridružil. V nedeljo pa nas je prišel obiskat še v našo župnijo in z nami obhajal sveto mašo, ki jo je bral v ruščini. Pridigo pa je prevajala tajnica iz nunciature s. Darja, ki je Bogu posvečena devica.

Še zadnje dejanje pa je bila duhovna obnova pri sestrah klarisah v Pavlodarju. Zaradi mogočega burana in snega sem se odločil za varno varianto in tja odpotoval z vlakom, ki vozi v vsakem vremenu. Prosile so za temo o »popolnem veselju«.

V maju pričakujemo električarja iz Primorske, ki pride pomagat pri naši gradnji. Še vedno pa zbiramo sredstva za dokončanje gradbenih del.

Za brate iz Kazahstana br. Miha



Grenlandija: volitve, molitev za mir in župnik iz Slovenije

Družina

Mojca Masterl
Štefanič

Objava: 11. 03. 2025 / 13:45



P. Tomaž Majcen med »svojim« katoliškim občestvom v grenlandski prestolnici Nuuk. FOTO: FB/Palaseqarfik Nuuk

Grenlandija, slikovita dežela na severu našega planeta in največji otok na svetu, je v zadnjih tednih vse pogosteje predmet medijskega poročanja. Zakaj se zdi tako pomembna novemu amerškemu predsedniku? Kaj si želijo tamkajšnji prebivalci? In kam v to zgodbo sodi slovenski župnik?

Prebivalci Grenlandije danes na volitvah odločajo o novem parlamentu: volitve so tokrat deležne precej večje pozornosti svetovne javnosti kot običajno, saj je ameriški predsednik Donald Trump od prevzema položaja v letošnjem januarju že večkrat izpostavil svoje težnje, da želi prevzeti nadzor nad otokom, ki je izjemno bogat z naravnimi viri.



Tekma velesil za Arktiko



Danska zastava v grenlandski prestolnici Nuuk. FOTO: Vatican Media

Grenlandija uradno pripada Danski, letošnja volilna kampanja pa je bila po navedbah STA zaznamovana tudi s sicer že desetletja trajajočo razpravo o morebitni neodvisnosti otoka. Danska Trumpove težnje po Grenlandiji odločno zavrača, grenlandski premier Mute Egede pa je poudaril, tako STA, da Grenlandija »ni na trgu« ter da si Grenlandci ne želijo biti niti Danci niti Američani, temveč želijo sami odločati o svoji prihodnosti.

V središču volilne kampanje pred današnjimi volitvami je prevladovalo vprašanje neodvisnosti otoka, ki je bil nekoč danska kolonija, od leta 1979 pa ima avtonomni status. Sodeč po januarski raziskavi si neodvisnosti od Danske želi 84 odstotkov Grenlandcev, vendar le v primeru, če to ne bo povzročilo gospodarskih težav.

Na velikem otoku tudi majhna katoliška skupnost

Na Grenlandiji pri polarnem krogu živi majhna katoliška skupnost, ki jo sestavljajo priseljenci iz Azije in Evrope ter nekaj katoličanov iz ameriške vojaške baze. Okoli 300 vernikov se ob nedeljah zbere pri maši v edini katoliški cerkvi na otoku v prestolnici Nuuk, poroča vatikanska agencija *Fides*.

Med prebivalci Grenlandije je manj kot en odstotek katoličanov.

Med prebivalci Grenlandije je manj kot en odstotek katoličanov. Skoraj nihče izmed njih ni del staroselskega prebivalstva, ki ga etnično sestavljajo Inuiti in Danci. Tako kot na Islandiji so tudi na Grenlandiji številni katoličani delavci iz azijskih držav, Filipinov ali Vietnama, pa tudi iz nekaterih evropskih držav, ki so našli delo na polarnih območjih.



Marijino vnebovzetje na Grenlandiji z dvema slovenskima duhovnikoma

Na celotnem otoku, ki je največje odvisno ozemlje na svetu, je le ena župnija – župnija Kristusa Kralja v prestolnici Nuuk, ki sodi pod katoliško škofijo Kopenhagen. Po navedbah *Fidesa* gre za majhno, toda živahno župnijo, katere farani se po nedeljski maši s svojim župnikom radi podružijo ob kavi, čaju in azijski hrani.



Slovenski minorit p. Tomaž Majcen skrbi za pastoralo grenlandskih katoličanov.

Župnija od leta 1958

Na največjem otoku na svetu s površino več kot dva milijona kvadratnih kilometrov in le 57.000 prebivalci je sicer tradicionalna protestantsko-luteranska vera, danska nacionalna Cerkev pa je leta 1993 na Grenlandiji ustanovila škofijo. Prvi katoličani so se pojavili šele v prejšnjem stoletju. Župnija v Nuuku je bila ustanovljena leta 1958, nekaj let pred tem, na vrhuncu hladne vojne, pa so katolištvo na otok vrnili Američani.

Leta 1953 so namreč ZDA od danske vlade odkupile del zemljišča za gradnjo letalske baze. Kljub odvzemu ozemlja so se suverene pravice Grenlandije na vojaškem območju, ki ga upravljajo ZDA, ohranile, zato morajo ZDA za »začasni prenos suverenosti« plačevati »najemnino« v višini 300 milijonov dolarjev na leto za uporabo oporišča. V oporišču je malce več kot dvesto pripadnikov vojske, med katerimi je tudi nekaj katoličanov.



Ob letošnjem mednarodnem dnevu žena so v katoliški cerkvi v Nuuku pripravili molitveno srečanje za mir v svetu
FOTO: FB/Palaseqarfik Nuuk

Za pastoralo grenlandskih katoličanov skrbi Slovenec

Poleg duhovnikov kopenhagenske škofije je za pastoralo na Grenlandiji odgovoren tudi red minoritov, iz katerega prihaja župnik cerkve Kristusa Kralja v Nuuku: to je Slovenec p. Tomaž Majcen, ki kot misijonar deluje na Danskem.

P. Tomaž upravlja župnijo v Nuuku, zato nekajkrat letno v otoški prestolnici preživi po tri tedne, da je blizu tamkajšnji katoliški skupnosti.

P. Tomaž sicer prebiva v samostanu v Kopenhagnu, kjer že osmo leto deluje skupaj s sobratoma minoritoma – Hrvatom in Filipincem. Tudi v danski prestolnici oskrbujejo dve katoliški župniji.

Kljub oddaljenosti od Grenlandije p. Tomaž upravlja župnijo v Nuuku, zato nekajkrat letno v otoški prestolnici preživi po tri tedne, da je blizu tamkajšnji katoliški skupnosti in poskrbi za pripravo na zakramente, kot so krsti in obhajila. V primeru birme v Nuuk pripotuje škof iz Kopenhagna. Poleg p. Tomaža katoličane v Nuuku obiskujejo tudi drugi duhovniki, da je skupnosti večino časa na voljo vsaj en katoliški duhovnik.



Udeleženske molitvenega srečanja za mir v katoliški cerkvi v Nuuku. FOTO: FB/Palaseqarfik Nuuk

Palaseqarfik Nuuk / Nuuk Præstegæld
v soboto

Tak for et dejligt arrangement i Katolsk kirke, hvor vi holdt Kvindernes Internationale Bededag med Katolsk kirke, INO, Sømandshjemmet og Kalaallit Ilagiit. World Peace.

Dan žena s slovenskim župnikom

Minuli konec tedna so v katoliški cerkvi v Nuuku pripravili molitveno srečanje ob mednarodnem dnevu žena: kot so pozneje sporočili prek družbenih omrežij, so udeleženci dogodka skupaj z župnikom p. Tomažem molili za mir v svetu.



Veselo druženje po molitvi. FOTO: FB/Palaseqarfik Nuuk



ODMEVI

Božično-novoletno srečanje

Božično-novoletno srečanje bratov slovenske minoritske province in sorodnikov je potekalo 2. januarja 2025 v minoritskem samostanu na Ptujju.



Srečanje smo začeli s sv. mašo. Somaševanje je vodil gen. asistent p. Igor Salmič. V nagovoru je spregovoril o svetosti družine in svetem jubilejnem letu, v katerega smo vstopili in nam daje možnost, da poglobimo svojo vero in odnose z bližnjimi.

Po maši je sledila predstavitev Sončne pesmi ob 800-letnici njenega nastanka. Režijo je pripravil p. Janez Šamperl. Izvedla sta jo g. Pavle Ravnohrib in br. Jože Strojín. Uprizoritev sta s pesmijo sklenila p. Danilo Holc in p. Martin Gašparič.

Člani iz krajevnih bratstev OFS so nadaljevali srečanje v minoritski kleti ob ogledu jaslic na temo Sončna pesem, ki jih je pripravil p. Janko Gašparič.

Bratje in ožji sorodniki smo srečanje nadaljevali

v refektoriju minoritskega samostana. Prov. minister p. Milan Kos je predstavil življenje province v preteklem letu 2024 ter napovedal jubileje bratov in pomembnejše dogodke v letu 2025.

Skupno kosilo nam je dalo možnost pogovora in tudi razvedrila ob pesmih tako v slovenščini kakor v romunščini, ker so bili navzoči tudi sorodniki p. Mateia Senteşa.

p. Milan K.

Letno srečanje prov. definitorija z gvardijani

V minoritskem samostanu bl. Antona M. Slomška je 28. in 29. januarja 2025 potekalo letno srečanje prov. definitorija in gvardijanov. Zadnji dan so bili navzoči tudi samostanski ekonomski.

Srečanje je bilo namenjeno refleksiji, kako naša samostanska bratstva uresničujemo sklepe zadnjega rednega provincialnega kapitlja, tokrat predvsem s pogledom na obletnico vtisnjenja ran sv. Frančišku. Gospod se je namreč z ranami dotaknil sv. Frančiška. Kako jaz in naše bratstvo pusti, da se nas dotakne Gospod? In kako se jaz dotikam bratov, bližnjih sodelavcev, vernikov (bolnih, ostarelih, mlajših, ranjenih ...), ki potrebujejo pomoč? Ti dogodki gradijo občestvo, ki rojeva preroškost. Potrebno je nenehno razločevanje ter iskanje novih načinov in oblik, ki so sad Svetega Duha.

Ob tem smo se ustavili ob pozitivnih in negativnih vidikih bratskega življenja in našega apostola-



ta, da bi bolj ozavestili, koliko smo minoriti današnjega časa v resnici Frančiškovi bratje.

Srečanje je bilo namenjeno tudi ekonomskim poročilom in soočanju z realnostjo časa ter iskanju rešitev glede ekonomskega poslovanja, ki je v današnjem času vedno bolj zahtevno.

Vsak dan smo se zbrali tudi pri konventualni maši v kapeli romarskega doma. Generalni asistent CEF-a p. Igor Salmič nas je nagovoril in duhovno spodbudil h konkretnemu duhovnemu življenju in gorečnosti za Gospoda.

p. Milan Kos

Trajna vzgoja in provincialni dan

Dnevi trajne vzgoje za starejše brate slovenske minoritske province so letos potekali od 2. do 6. februarja 2025 v minoritskem samostanu bl. Antona Martina Slomška v Olimju. Potem ko smo se v lanskem permanentnem vzgojnem srečanju poglobljali v Konstitucije našega reda, smo tokrat v dopoldanskem času prebirali, komentirali in spoznavali Generalne in Provincialne statute; ob popoldnevih pa smo prisluhnili p. Antonu Borovnjaku, ki nam je spregovoril o liturgičnih temah – zakramentih uvajanja.



Zadnji dan srečanja smo obhajali provincialni dan, na katerem smo se zbrali skoraj vsi bratje in prisluhnili zanimivemu predavanju generalnega asistenta CEF-a p. Igorja Salmiča, ki nam je spregovoril na temo: Molitveno bogoslužje pri Frančiškovich bratih nekoč in danes. V delu

po skupinah smo ugotavljali, kako danes po naših bratstvih poteka molitveno bogoslužje; kaj lahko storimo, da bi ga poživili; in na kakšne načine lahko molitev brevirja ponudimo tudi vernikom. Naše Vodilo in Frančiškovi zapisi nas vabijo, da kot Frančiškovi bratje z globoko vero, veseljem in vztrajnostjo opravljamo skupno molitveno bogoslužje ter na takšen način s Kristusom molimo in prosimo za zemeljsko Cerkev.

Pomenljive in spodbudne so bile tudi besede prov. ministra p. Milana Kosa, ki je med pridigo pri zaključni sv. maši dejal: Frančiškovi bratje smo znamenje upanja za ta svet le, če živimo svojo posvečenost kot praznik in vero kot največjo srečo.

p. Janez Šamperl

Duhovne vaje v Olimju

Duhovne vaje na temo "Pesem brata Sonca – Hvalnica stvarstva sv. Frančiška Asiškega" (800-letnica pesmi, 1225–2025) je vodil p. Janez Šamperl. Ob zaključku je imel mašo in nas pri njej nagovoril provincialni minister slovenskih minoritov p. Milan Kos.

p. Vito Muhič

PESEM BRATA SONCA
HVALNICA STVARSTVA

Najvišji, vsemogočni,
dobri Gospod,
Tebi hvala, slava in čast
ter vsak blagoslov.
Samo Tebi, Najvišji, pripada,
in noben človek Te ni vreden imenovati.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
z vsemi tvojimi stvaritvami,
posebej z gospodom bratom Soncem,
ki prinaša dan in nas razsvetljuje.
Lep je in žari v velikem sijaju.
Tvoj Najvišji pomen razkriva.
Hvaljen bodi, moj Gospod,
po sestri Luni in zvezdah;
razvrstil si jih po nebu sijoče,
dragocene in lepe.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
v bratu Vetru in zraku,
v oblačnem, jasnem,
in vsakem vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvaritve.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
za našo sestro Vodo,
zelo koristno in ponižno,
dragoceno in čisto.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
v našem bratu Ognju,
ki nam noč razsvetljuje;
lep in igriv je, krepak in močan.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
za našo sestro – mater Zemljo,
ki nas preživlja in za nas skrbi.
Prinaša raznovrstne sadove,
zelenje in pisane cvetove.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
po onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo,
bridkosti in trpljenje prenašajo.
Blagor njim, ki ostanejo v miru.
Ti, Najvišji, jih boš kronal.

Hvaljen bodi, moj Gospod,
po naši sestri telesni Smrti,
ki ji noben človek ne uide.
Gorje njim, ki umrejo v smrtnem grehu,
a blagor njim,
ki preminejo v tvoji najsvetejši volji,
saj jim druga smrt
ne bo mogla škodovati.

Hvalite in blagoslavljajte mojega Gospoda,
zahvaljujte se mu
in mu služite v veliki ponižnosti

prevod p. Janez Šamperl
ob 800 letnici 2025



Proštjski zvonik – mestni stolp je odprl svoja vrata

Približno dve leti in pol je postopno potekala obnova zvonika ali mestnega stolpa. Gre za ptujsko znamenitost, ki je bila prvič omenjena v mestnem statutu iz leta 1376, medtem ko je današnja podoba dobila leta 1792. Stolp je visok 54 metrov in do vrha vodi nekaj več kot 150 stopnic. Na tej poti obiskovalce med drugim čaka interaktivna razstava (op. p.: glavne teme se nanašajo na zgodovino stolpa, arheološke najdbe, urni mehanizem in zvon), možnost ogleda filma Varuh časa, čudovit razgled na Ptujsko jezero in staro mestno jedro ter največja znamenitost – mehanska ura z 21,4-metrskim nihalom.

Po temeljiti prenovi in slavnostni otvoritvi mestnega stolpa 15. februarja 2025 in blagoslovu opravljenih del msgr. Alojzija Cvikla DJ so stolp prvič odprli v celoti za javnost. Dogodek so zaznamovali nagovori p. Andreja Feguša in županje MO Ptuj ge. Nuške Gajšek ter predstavitev, krajši glasbeni program in možnost ogleda za vnaprej najavljene obiskovalce.

Preko spletne strani www.mestni-stolp.si si lahko rezervirate svoj termin za ogled prenovljene ptujske znamenitosti. Ogledi potekajo ob vnaprej



določenih terminih, zato ne zamudite priložnosti, da med prvimi stopite v mestni stolp in odkrijete zgodbe, ki jih piše že stoletja.

p. Andrej F.

Obisk misijonarja nadškofa in metropolita msgr. dr. Martina Kmetca OFMConv. v Izmirju

Na povabilo nadškofa metropolita msgr. dr. Martina Kmetca OFMConv. sem bil pri njem na obisku od 21. do 28. februarja 2025 v Izmirju – Smirni, kjer je naslednik prvega škofa smirnske Cerkve sv. Polikarpa. Gre za edino še živečo Cerkev od sedmih Cerkva, o katerih lahko beremo v knjigi Razodetje.

Ob potresu leta 2020 v Turčiji je bila med drugimi cerkvami močno poškodovana edina cerkev, posvečena sv. Polikarpu, ki je del nad-





škofijskega sedeža v Izmirju. Po obnovi ostalih cerkva v Izmirju si nadškof p. Martin Kmetec močno prizadeva, da bi bila tudi ta cerkev temeljito obnovljena in obvarovana pred morebitnimi potresi ter da bi ohranila vso svojo bogato poslikavo.

Temeljito obnovo cerkve je nadškof p. Martin Kmetec zaupal slovenskim mojstrom pod vodstvom Mire Ličen Krmpotič. To pomembno zavetje krščanske vere v Turčiji so s finančnimi sredstvi



podprli mnogi iz Slovenije ter prostovoljci, ki so tam pomagali pri najrazličnejših delih.

Ob godu sv. Polikarpa, 23. februarja, je potekalo tridnevno praznovanje, na katerem je bilo navzočih okrog 160 romarjev iz Slovenije. Romanje je organiziral piranski župnik. Ob tem je potekalo tudi srečanje pobratenih mest Pirana in Izmirja. Navzoči so bili tudi ljubljanski nadškof p. Stanislav Zore OFM, upokojeni koprski škof Jurij Bizjak in nekateri duhovniki ter soproga predsednice RS dr. Aleš Musar.

Na predvečer praznika sv. Polikarpa smo bili deležni lepega koncerta v počastitev desetletnice pobratenja Pirana z delom Izmirja. V besedah pozdravov smo z obeh strani slišali veselje ob uspešnem sodelovanju, podobnih pogledih na prihodnost sveta, ki kljub različnosti zmore dejanja za skupno dobro. Podžupan Pirana Christian Polleti

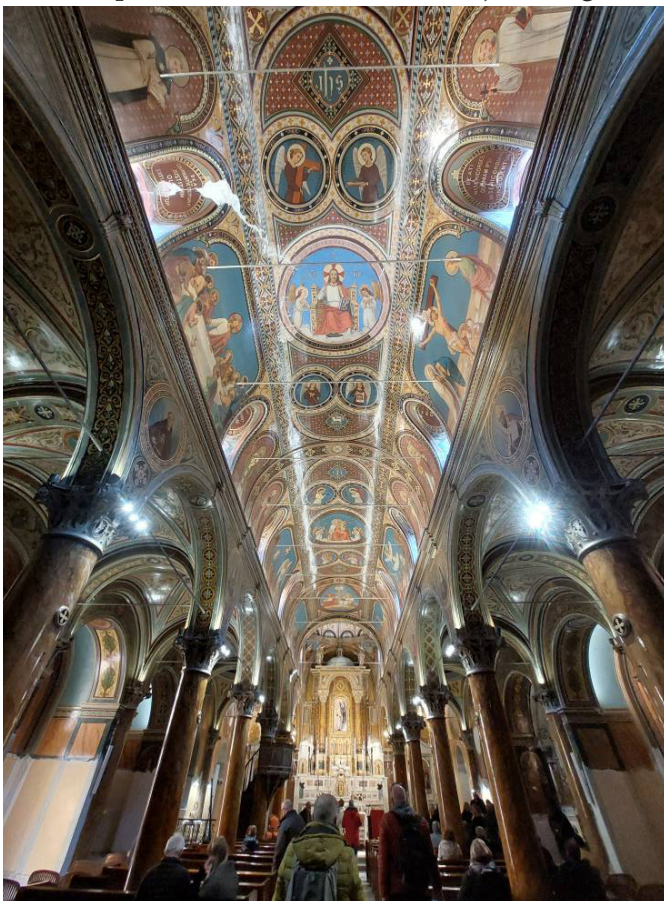




je omenil pomembno delo akademske umetnice Mire Ličen Krmpotič, ki dokazuje, da sta mesti povezani tudi s skupnimi temelji miru, razumevanja in razvoja. Veleposlanik Republike Slovenije v Turčiji Gorazd Renčelj je prepričan, da ti dnevi niso le dokaz prijateljstva med mestoma, ampak tudi med dvema državama, dvema narodoma. Vesel je, da je delo misijonarja nadškofa p. Martina Kmetca povežalo vse, ki dobro mislijo. Vsi govorniki



so poudarili moč kulture, ki povezuje. Glasba je bila tista, ki je predstavljala Piran, Slovenijo in prijateljstvo, spoštovanje v različnosti. Z bogatim, zanimivim in tehtnim izborom skladb klasične glasbe je navdušila družina Tomac Krečič. Oče Simon in mama Anamarija sta žarela v skupnih nastopih s hčerami, ki so navdušile vsaka s svojim instrumentom, vsi skupaj pa s predanostjo glasbi, ki ne pozna meja jezika in različnih kultur.





MePZ Georgios iz Pirana se je predstavil z deli slovenskih skladateljev, s priredbami ljudskih in umetnih pesmi, ki so v polno dvorano kulturnega centra prinesle obilico slovenskega pevskega duha. Večer se je nadaljeval s turško folkloro in ansamblom, ki je podčrtal resnico o razlikah, ki bogatijo, in glasbi, ki je univerzalni jezik.

V nedeljo, na praznik sv. Polikarpa, smo se seznanili z delom nadškofa p. Martina Kmetca, z omenjeno obnovo. Imeli smo skupno sv. mašo v izmirski stolnici sv. Janeza, ki ji je sledil ogled ter blagoslov obnovitvenih del v cerkvi sv. Polikarpa. Na poti h koreninam krščanstva smo tako romarji kakor domači verniki obhajali sveto mašo v katedrali sv. Janeza v Izmirju. Slovesnost je ob somaševanju škofov in duhovnikov vodil in nas nagovoril nadškof p. Martin Kmetec. V popoldanskih urah smo v cerkvi sv. Polikarpa spoznali, kako veliko

delo je z ekipo opravila akademska slikarka in restavratorka Mira Ličen Krmpotič. Predstavila nam je obnovo cerkve sv. Polikarpa, ki je del nadškofovega sedeža v tem velikem mestu. V dveh letih so ustvarili pravi čudež. Nadškof p. Martin Kmetec se je zahvalil vsem darovalcem iz Slovenije in se priporočil za pomoč naprej. Dela še niso končana, štiristo let stara cerkev bo morala biti deležna še mnogih popravil. Potrebna bo še precej denarja in pridnih rok – tako mojstrskih kakor prostovoljnih. Upamo, da se bodo obnovitvena dela lahko nadaljevala.

Tretji dan smo poromali v Efez, v Marijino hišo, ki je romarsko središče nadškofije. Z zahvalno mašo, ki jo je vodil ljubljanski nadškof p. Stanislav Zore, smo še počastili Devico Marijo in se Bogu zahvalili za vse opravljeno delo in milosti, ki smo jih deležni kristjani znotraj vesoljne Cerkve. V ve-

černih urah je bilo v osrednjem kulturnem središču v Izmirju odprtje samostojne razstave likovnih del akademske slikarke Mire Ličen. Naslov razstave in življenjsko vodilo izredne umetnice je "Samo ljubezen ustvarja". Razstavljeni dela so v minulih dveh letih nastala v Turčiji, kjer restavratorka obnavlja cerkev sv. Polikarpa. Ob lepem nagovoru nadškofa p. Martina Kmetca in razstavljenih slikah lahko govorimo o novi obliki in načinu misijonarjenja v tem svetu v današnjem času, ki prav tako ni naklonjen evangeliju, kot je bilo to v času mučenca sv. Polikarpa.

V naslednjih dneh smo si ogledali kraj Kolose (Pismo Kološanom); arheološke izkopanine mesta Perge, ki ga je apostol Pavel prav tako obiskal; in Demre, kjer je deloval sv. Nikolaj kot škof, ter tamkajšnje arheološke izkopanine nekdanjega mesta.

Nadškofu p. Martinu Kmetcu se iskreno zahvaljujem za povabilo in priložnost, da sem smel biti navzoč v tako lepih in obenem pomembnih trenutkih za tamkajšnjo krajevno Cerkev. P. Martin, hvala in na priprošnjo mučenca sv. Polikarpa naj Bog obilno blagoslavlja tvoje delo na vseh področjih.

p. Milan Kos,
prov. minister

Srečanje definitorijev slovenske in hrvaške province

V torek, 4. marca 2025, je bilo v samostanu blaženega Antona Martina Slomška v Olimju tradicionalno letno srečanje obeh provincialnih definitorijev.

Po molitvi dnevne molitvene ure in pozdravov sta provincialna ministra p. Milan Kos (Slovenija) in p. Miljenko Hontić (Hrvaška) predstavila poročili o trenutnem položaju provinc v preteklem letu. P. Milan Kos je kot predsednik Centralne evropske federacije (CEF) definitorije seznanil z novicami v



teh jurisdikcijah, nedavnimi dogodki in načrti za naslednje dejavnosti bratov na tem področju.

Odločili smo se, da bo letos tradicionalno srečanje obeh provinc 30. aprila 2025 v minoritskem samostanu v Sisku (Hrvaška).

Med drugim je bilo govora o samostanu v Københavnu na Danskem, pri čemer je bil poudarjen pomen frančiškove karizme na mednarodni ravni, ki se ne kaže samo v običajni župnijski pastoralni dejavnosti, ampak tudi na področju duhovne oskrbe OFS, misijona na Grenlandiji, različnih skupin ...

Na koncu so vsi bratje izrazili hvaležnost za ta srečanja med provincialnima definitorijema, ki se izkažejo za plodna in bogata za vse.

Popoldne se je vsak definitorij posvetil ločenemu delu o aktualnih temah, ki se nanašajo na lastne province.

p. Milan Kos

IZ NAŠE PRETEKLOSTI

P. Frančišek Žurman

»Rojen je bil dne 17. junija 1929 v bolnici v Ptujju kot najstarejši zakonski sin Cirila Žurmana, posestnika in trgovca v Podlehniku št. 7. (trojiška župnija), in Berte, roj. Junež. Krstil ga je v bolnici dne 27. junija 1929 ptujski prošt dr. Ivan Žagar na ime Milan Ciril. Osnovno šolo je obiskoval v letih 1935 do 1940 v Podlehniku oziroma v Novi Cerkvi. Jeseni 1940 je kot gojenec šk.(ofijskega) dijaškega semenišča začel obiskovati klasično gimnazijo v Mariboru s srčno željo, da bi postal enkrat duhovnik. Bog ga je pa vodil do tega cilja po dolgi in trnjevi poti.



Že prvo leto je moral o Veliki noči 1941 prekiniti gimnazijske študije. Mesto tega je med okupacijo dovršil štiri razrede meščanske šole v Ptujju, po osvoboditvi pa istotam peti gimnazijski razred. Jeseni 1946 je nato vstopil v samostan oo. minoritov v Zagrebu, dovršil tam 7. gimnazijski razred, naslednje leto (1947) pa novicijat in jeseni 1948 začel študirati bogoslovje na teološki fakulteti v Zagrebu. Tedaj pa mu je božja Previdnost poslala bridko preizkušnjo, naložila težek križ. V juniju 1950 je zbolel za akutnim vnetjem srčne mreže (Pericarditis Tbc.). Ko ga je bolezen že 13 mesecev priklepala na bolniško posteljo, se je dne 22. maja 1951 v Zagrebu podvrigel prvič operaciji na srcu (Pericardiectomia localis), ki pa ni uspela, nakar je pet let hiral kot vodeničen bolnik. Po privatnih teoloških študijah je leta 1955 dobil iz Rima dispenco "ad consolationem", da sme biti ordiniran, in na praznik Kristusa Kralja dne 30. oktobra 1955 je pri Sv. Trojici opravil svojo prvo, nekrvavo daritev. Naslednje leto dne 10. julija 1956 se je v Ljubljani pri univ. profesorju dr. Božidarju Lavriču podvrigel drugi srčni operaciji (Decortatio cordis). In ta je uspela. Sedaj (1957) nadaljuje bogoslovne študije v Zagrebu, opravlja službo organista in se dobro počuti.«¹ Njegova življenjska pot se je po Zagrebu nadaljevala na Ptujju in nato od leta 1962 do 1966 v Piranu, kjer je opravljal kaplansko službo v župniji sv. Jurija. Od tam se je preselil na Videm in po dveh letih na Ptujjsko Goro. Nato je bil za eno leto nastavljen v domači župniji Sv. Trojice v Halozah. V jeseni leta 1972 je pomagal v Avstriji, od koder je pošiljal veliko pisem svojim prijateljem in znancem. Zaradi pisem z »neprimerno vsebino« je bil na Ptujju obsojen na tri mesece zapora. Ponovno se je preselil na Ptujjsko Goro, od koder je

upravljaj župnijo Stoperce. Med letoma 1975 in 1985 je bil kaplan v domači župniji.

Sam je zapisal: *Po desetih letih sem sedaj pri 56 letih že 30 let brez zdravnika.*

Vse življenje se je trudil, da bi kot Frančiškov učenec in duhovnik služil svojemu Kralju.

P. Martin Vidovič pa je zapisal: *Apostolat ljubezni do bližnjega, kar sedaj skuša ustvariti naša Karitas. Zbiral si darove pri svojih znancih in prijateljih ter z njimi podpiral revne in družine s številnimi otroki.*²

Pa še nekaj o neprimernih pismih. Na žalost nisem našel nobenega osnutka za pisma, ki jih je pošiljal. Prav tako nisem našel obsodbe. Ohranjena pa je pritožba odvetnika Franje Aliča, iz katere je razvidno, da je bil obsojen zaradi širjenja lažnih vesti v treh pismih (navedeni so naslovniki). Vseh pisem pa naj bi bilo okrog sto! Katere so bile te lažne vesti, v zagovoru ni navedeno (1974).

Iz enega njegovih zapisov lahko sklepamo, da so bile to vesti o poreklu predsednika države. Čeprav je ob njegovi smrti zbral vse, kar je bilo objavljeno v časopisih (zbrano in prilepljeno v zvezku), je med tem tudi njegov zapis o dogodkih in pričevanjih o izvoru Tita. To je bila verjetno podlaga za neprimerna pisma.³

¹ Zgodovinski opis župnije Sv. Trojica v Halozah s podružnicami v Podlehniku, Sv. Duhu in Novi Cerkvi. Dekanija Zavrč. Vinko Munda.

² Povzeto iz knjige: 50 let Slovenske minoritske province sv. Jožefa.

³ Osebni arhiv p. Frančišek Žurman I.



Nova maša pri Sv. Trojici (1955)

Ker večina ne pozna redovnikov, ki so na sliki, navajam še njihova imena:

Sedijo (vse od leve): p. Jozafat Jagodič, p. Karel Jelušič, p. Frančišek, p. Marijan Gojkošek; stojijo: p. Andrej Vatovec, p. Danijel Tomšič, p. Gavdencij Golob, p. Konstantin Ocepek, p. Stanko Cvetko in zgoraj: fr. Ljudevit Maračić, fr. Jere Felja, NN in fr. Bernardin Filinić.

Pripravil: p. Marjan Vogrin

SAMOSTAN ŽUPNIJA	ŠTEVILO VERNIKOV	NEDEJJNIKI	KRSTI	POROKE	POGREBI	OBHAJILA	PRYOOB- HAJANCI	BIRMANCI	MINISTRANTI
Ptuj - sv. Peter in Pavel	4000	500	18	9	45	29000	14	31	16
Ptuj - sv. Jurij	3000	250	20	7	27	10000	17	19	24
Ptuj - sv. Ožbalt	6700	268	32	5	67	11000	13	30	12
Dornava	1960	160	18	3	24	11000	13	41	5
Videm	4900	270	30	8	33	14100	32		16
Sveta Trojica - Podlehnik	1800	145	11	8	28	5120	12		4
Ptujska Gora	950	291	31	13	14	35500	7		8
Olimje	480	97	14	12	6	11000	4	7	8
Piran	300	30			9	5000			
Leskovec	980	130	8		20	2900	19	19	8

SAMOSTAN ŽUPNIJA	KARITAS	PEVSKI ZBOR			OFS	ZAKONCI		TISK			OSTALE SKUPINE
		otroški	mladinski	odrasli		skupine	pri	Družina	Ognjišče	Mohorjeve	
Ptuj - sv. Peter in Pavel	17	10		27	10	2	14	7	7		molitvena: 15
Ptuj - sv. Jurij	9		18	50	9	1	3				biblična
Ptuj - sv. Ožbalt	10	12			17	7	41	2	6		molitvena: 12
Dornava	6		11	20	7			1	20	3	molitvena: 12
Videm	22		12	18	23	1	6	6	12	2	biblična, molitvena
Sv. Trojica - Podlehnik	13			12	10						
Ptujska Gora	12	10	5	25				10	20	1	
Olimje	10	25		20		1	5	7	14	1	molitvena; Božjega usmiljenja
Piran					17			1	1		
Leskovec	8	15		14				2	6		molitvena: 5

*»Jaz sem z vami vse dni, do konca sveta«
(Mt 28,20)*



BLAGOSLOVLJENO VELIKO NOČ!